Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 357
Vineri 27 septembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

IN ACEST NUMAR:

Lucrările de toamnă — etapă hotărîtoare pentru soarta viitoarei recolte

Incep adunările generale de dări de seamă...

Trimestrul al treilea este pe sfîrșite. Incă două trei zile și în unitățile agricole cooperatiste vor începe să se țină adunările generale pentru dări de seamă pe ultimele 3 luni. Au fost aceste luni bogate în realizări. Recolta, mai îmbelșugată ca în alți ani, a fost strînsă la timp. Pregătirile pentru însămînțările de toamnă sînt gata; pe alocuri însămînțările au și început și se desfășoară cu repeziciune. Toate acestea vor fi arătate, desigur, în dările de seamă pe care conducerile gospodăriilor le vor prezenta colectiviștilor. Vor fi scoase la iveală și lipsurile. Din analizarea lor vor reieși neîndoielnic prețioase învățăminte.

Trebuie spus însă că dacă felul în care au decurs muncile la zi va fi mai complet oglindit în dările de seamă trimestriale, nu același lucru se poate spune despre tratarea problemelor economice și organizatorice. Conducerile multor gospodării colective din regiunile București, Craiova, Iași etc. evită ca, la sfîrșitul fiecărui trimestru, să înfățișeze colectiviștilor modul cum se realizează principalii indici din planul de producție, cum se înfăptuiesc măsurile ce privesc dezvoltarea multilaterală a unităților. De aceea s-a ajuns la situația ca în numeroase gospodării colective din regiunile Craiova, Pitești și Iași planul de producție să nu fie realizat la capitolele care privesc construcțiile și crearea sau lărgirea fermelor de animale.

In interesul dezvoltării gospodăriilor și cooperativelor agricole de producție, conducerile unităților cooperatiste au datoria să lichideze aceste lipsuri. In dările de seamă pe trimestrul III, alături de problemele privind muncile la zi, un loc important trebuie să ocupe felul cum au fost îndeplinite sarcinile prevăzute în principalele capitole ale planului de producție. Deși nu mai rămîn decît 3 luni pînă la sfîrșitul anului, multe din sarcinile neîndeplinite mai pot fi rezolvate. Se pot termina construcțiile planificate, pot fi cumpărate — dacă baza furajeră permite — animale prevăzute în plan. Intrucît cererea de brațe de muncă pentru diferite sectoare e mai mică în această perioadă, gospodăriile colective și cooperativele au posibilitatea de a desfunda terenul pentru vii și livezi, de a săpa iazuri etc.

O grijă deosebită trebuie acordată problemei: ce vor lucra colectiviștii în timpul iernii? De pe acum trebuie strînse trestie, papură, nuiele, lemn etc., pentru ca în timpul iernii să se confecționeze din ele produse de uz casnic.

După cum se vede sînt numeroase problemele ce merită a fi abordate în adunările generale de dări de seamă. Pentru rezolvarea acestor probleme gospodăriile colective au nevoie de sprijinul organelor locale. Este așadar foarte folositor ca activiștii de partid și de stat să ia parte la adunări.

Merită combătute cu toată tăria atitudini ca cele ale inginerului Boldur, șeful secției agricole de la raionul Pecica; acesta n-a participat — din motive ce nu ne sînt cunoscute încă — nici măcar la una din adunările generale ținute anul acesta la gospodăria colectivă din centrul raional. De la biroul său și pînă la gospodărie sînt circa 300 de pași.

Participarea tovarășilor din organele raionale la adunările generale pentru dări de seamă îmbracă și un alt aspect și anume acela al intervenției în treburile interne ale unităților. Tovarășii din organele raionale nu au voie să impună adunărilor generale adoptarea unor hotărîri cu care colectiviștii nu sînt de acord. Organele raionale propun și conving pe colectiviști de justețea propunerilor lor. Numai procedînd în felul acesta ele pot contribui la adoptarea unor măsuri juste și la mobilizarea colectiviștilor pentru îndeplinirea lor. De altfel respectarea democrației interne trebuie să fie unul din obiectivele apropiatelor adunări generale. Prin respectarea democrației interne nu trebuie înțeles numai dreptul colectiviștilor de a-și spune cuvîntul, ci și stimularea lor de a lua parte activă la lucrările adunării. De aceea este bine ca membrii unităților cooperatiste să cunoască din timp conținutul dărilor de seamă spre a se putea pregăti pentru discuții. Fiecare colectivist să simtă că hotărîrile adunărilor generale au fost luate și cu participarea lui. Aceasta îl va determina să lupte din răsputeri pentru traducerea lor în viață.

Regiunea Constanța în preajma unei noi și importante victorii

In ultimele zile mii de țărani muncitori au intrat în gospodăriile colective

(Prin telefon, de la trimisul nostru). — Am în față o fotografie. Tudor Negrău, țăran din Luciu, raionul Fetești, își pune semnătura pe cererea de intrare în gospodăria colectivă. In spate, cu mîna sprijinită pe umărul bărbatului, soția urmărește cu fața zîmbitoare slovele așternute pe hîrtie de proaspătul colectivist. Dacă ar fi fost fotografiate toate momentele semnării cererilor din ultimele zile, numărul pozelor ar fi depășit 3.500. Mai exact, trebuiau făcute 3.563. Notînd de pe o zi pe alta numărul celor ce au intrat în gospodării colective, nu poți avea pretenția că ești la curent cu ritmul colectivizării.

Nu zilnic, ci în fiecare oră, cifra noilor înscriși crește. In raionul Tulcea, din totalul de 24.005 familii au mai rămas încă în întovărășiri 769 de familii; restul sînt colectiviști. In Medgidia, numai 2,5 la sută din totalul țăranilor muncitori din cuprinsul raionului, nu sînt încă colectiviști. Intr-o singură săptămînă — 18—25 septembrie, 6.851 de familii din raionul Fetești au devenit colectiviști.

Scriind aceste rînduri, îmi amintesc de văicărelile unor tehnicieni agronomi din Oradea: „Constanța, spuneau ei, nu va isprăvi curînd colectivizarea. In comunele raionului Fetești, sînt oameni avuți, — nu vor intra în colectivă".

Completa colectivizare a acestui raion, înfăptuită alaltăieri — prin intrarea în gospodăriile colective a ultimelor familii din Oltina, Petroiu și Beilic, dă peste cap aceste proorociri.

Intr-adevăr, hărnicia țăranilor muncitori din Fetești, i-a făcut cunoscuți și în alte regiuni ale țării. Dar cu toată strădania lor, individualii din acest raion nu au scos recoltele obținute de gospodăriile colective. Iată ce spun cifrele: sporul de grîu obținut de gospodăriile colective din regiunea Constanța față de sectorul individual a fost anul acesta de 592 kg. la ha. Acesta este secretul succeselor obținute în colectivizarea regiunii Constanța. acestea sînt armele care au stat la îndemîna miilor de agitatori pentru atragerea în colective, în vară, a țăranilor individuali și apoi a întovărășiților din cuprinsul regiunii. Nu trebuie uitat că și întovărășirile au obținut cu aproape 70 kg la hectar mai puțin decît gospodăriile colective.

Folosirea cu pricepere a succeselor obținute de gospodăriile colective poate duce la aceleași rezultate în oricare parte a țării.

In curînd, muncitorii ogoarelor regiunii Constanța vor desăvîrși o importantă victorie pe drumul construcției socialiste. Toți vor fi membri ai gospodăriilor colective. Mai puțin de două procente îi desparte de marea sărbătoare.

T. OPREA

Membrii brigăzii experimentale dela gospodăria agricolă de stat Orțișoara, regiunea Timișoara, au început însămînțările pe tarlalele repartizate lor prin contractul încheiat cu conducerea unității. In fotografie îl vedem pe mecanicul fruntaș Ion Lușan, care folosind la maximum capacitatea de lucru a tractorului, a însămînțat în primele două zile 50 de hectare cu grîu.

Foto: I. ROBICEK

Rezultatele anului agricol și sarcinile actuale

• Recolta din acest an este bună la toate culturile agricole • Cea mai mare producție globală de grîu și porumb de după cel de al doilea război mondial • In vederea ridicării nivelului de trai al populației, pentru 1958 se prevede o simțitoare creștere a producției-marfă în agricultură

Un redactor al agenției Agerpres s-a adresat tov. I. Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, cu rugămintea de a răspunde la cîteva întrebări cu privire la rezultatele anului agricol în curs și la sarcinile imediate ale agriculturii din țara noastră:

INTREBARE: Cum apreciați recolta anului agricol 1956—1957?

RĂSPUNS: Recolta acestui an s-a strîns în bună parte iar de cîtva timp a început strîngerea recoltei la culturile tîrzii: porumbul, floarea soarelui, sfecla de zahăr, cartofi și altele. Peste cîteva zile va începe din plin și culesul în vii.

Se poate afirma că recolta în acest an este bună la toate culturile agricole. La culturile de vară, în special la cerealele păioase, recolta a fost bună cu deosebire în gospodăriile agricole de stat și unitățile agricole cooperatiste.

Astfel, gospodăriile agricole de stat din trustul de aprovizionare a Capitalei au obținut o producție medie de 1.980 kg grîu și secară la hectar, cele din trusturile Oradea, Bacău și Suceava între 1.860—1.970 kg, iar cele din trustul București 1.700 kg grîu și secară la hectar. De asemenea, gospodăriile colective din regiunea Suceava au recoltat în medie cîte 2.100 kg grîu la hectar, cele din regiunea București 1.650 kg, cele din regiunea Oradea 1.660 kg etc.

Producții mari au obținut numeroase întovărășiri agricole și un mare număr de țărani muncitori cu gospodării individuale.

Producții bune se obțin și la porumb, la sfecla de zahăr, la cartofi și la celelalte culturi tîrzii. La porumb, cele mai mari producții se realizează în gospodăriile agricole de stat de pe terenurile însămînțate cu sămînță hibridă. De pe suprafețe mai mari se recoltează porumbul hibrid obținut din sămînță realizată în țară.

LA PRINCIPALELE CULTURI CEREALIERE — GRÎUL ȘI PORUMBUL — OBȚINEM ÎN ACEST AN CEA MAI MARE PRODUCȚIE GLOBALĂ DUPĂ CEL DE AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL.

INTREBARE: Care sînt factorii principali care au determinat sporirea producției la toate culturile agricole?

RĂSPUNS: Se pune în mod firesc această întrebare și unii sînt înclinați să creadă că hotărîtoare au fost condițiile de climă. Desigur condițiile climaterice din acest an au favorizat într-o bună măsură sporirea producției agricole dar nu ele au constituit factorul hotărîtor. Cantitățile însemnate de produse agricole sînt rezultatul direct al măsurilor politico-economice și organizatorice luate de partid și de guvern pentru ridicarea agriculturii noastre.

INTERVIU
cu tov. ION COZMA
Ministrul Agriculturii și Silviculturii

Folosirea mai bună a parcului de mașini și tractoare — înzestrat cu mașini mai multe și mai perfecționate — a făcut să crească gradul de mecanizare a lucrărilor agricole. **Numai în semestrul I al acestui an agricultura a mai primit 2.230 de tractoare convenționale, 1.455 pluguri de tractor, circa 2.000 cultivatoare, 1.550 semănători mecanice, 700 de combine de păioase etc.** Au fost folosite cantități mai mari de îngrășăminte minerale și semințe de soi. **Lucrările agricole au fost efectuate la timp și în condiții agrotehnice corespunzătoare de către oamenii muncii de la sate mobilizați de exemplul comuniștilor.**

Sectorul agricol cooperatist a crescut în acest an. **La începutul lucrărilor de vară sectorul cooperatist cuprindea peste 12.600 unități și o suprafață de 2.466.000 ha teren agricol** — cu o creștere de aproape 2.000 unități cu circa 630.000 ha față de sfîrșitul anului 1956. Prin dezvoltarea sectorului socialist-cooperatist S.M.T.-urile au putut folosi mai judicios capacitatea lor de lucru și aplica mai bine măsurile agrotehnice. Ele au reușit să depășească anul acesta planul de producție. Aceștia sînt factorii de importanță primordială care au dus la sporirea producției agricole.

Este neîndoios faptul că înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin sistemul de alcătuire a fondului central pe cale de contractări și

(Continuare în pag. a 4-a)

Vrednicie

La orizont, discul roșu al soarelui se ivise vestind o zi senină și caldă. Mătușa Rada sări sprintenă din pat și strigă către moș Matei:

— Trezește-te omule, că-i dimineață.

Apoi mormăi îmbufnată. Ce ți-i și cu... bătrînii ăștia. Mătușa Rada era, ce e drept, mai tînără: împlinise 74 de ani, pe cînd moș Matei avea 84 de ani. Mătușa Rada făcea însă și acum treburile tot pe grabă și cu rînduială. Reușea întotdeauna să fie gata la timp cu toate.

— Incă vre-o cîteva zile de astea și tăiem porumbul pe locul ce-l vom însămînța cu grîu, zise moș Neculae ieșind în ogradă.

— Vorba e că azi trebuie musai să dăm la trior sămînța, îi răspunse mătușa. L-am triorat noi la batoză, dar tot a mai rămas din mătrăguna aia de neghină. Și doară știi cîtă bătaie de cap ne-a dat în primăvară fără să izbutim s-o stîrpim pe toată...

★

...Așa i-am găsit pe soții Matei trebăluind „voinicește" în jurul triorului de la centrul de curățare a semințelor din comună. Pentru cele două pogoane pe care le vor însămînța în toamnă, aduseseră doi saci mari, plini ochi. Ici — colo, printre boabele frumoase și bine împlinite, se zărea într-adevăr cîte un fir de neghină.

— După cum văd, ați avut grîu frumos, intrai eu în vorbă.

— Da' ce crezi dumneata, că mă las mai prejos ca cei tineri? spuse mătușa Rada. Ia te uită la moșu' meu cum toarnă cu dubla.

Dădu un sac gol lui moș Neculae, apoi se întoarse către mine, sfătoasă:

— Intotdeauna am ales neghina din grîu. Da înainte vreme, dădeam grîul prin ciur, apoi la „mașină" (vînturătoare). Acum, îl dăm la trior. Și mai știi că înainte de a-l băga în pămînt, îl „solăm" cu „pravuri" să nu dea tăciunele în lan...

— Ești un adevărat agronom, glumii eu. Te pomenești că ai urmat cursurile de astă iarnă.

Mătușa Rada se uită la mine zîmbind, gîndindu-se poate la cei 74 de ani ai ei, și-mi răspunse:

— La școală n-am fost eu. Dar știu una și bună: ce bagi în pămînt, aia culegi.

Am zăbovit mult stînd de vorbă cu cei doi bătrîni ai satului. Mi-a plăcut grija lor de a semăna de timpuriu, într-un pămînt bine pregătit și numai cu mașina „ca să nu mănînce păsările grîul rămas deasupra ogorului", cum spune mătușa Rada. Am aflat astfel că în fiecare an aceste munci le-au adus bucurii. Căci pămîntul și sămînța nu i-au înșelat în așteptări. Bunăoară în vară, de pe cele două pogoane pe care le-au avut însămînțate cu grîu, au adus acasă 16 saci doldora cu boabe pline și sticloase, ceea ce înseamnă cu circa 400 de kg la hectar mai mult decît vecinul lor, Petre St. Toma, care n-a dat atenția cuvenită pregătirilor pentru însămînțări.

★

Dar în comuna Gradiștea — raionul Mizil — acești vrednici bătrîni nu sînt singurii care se îngrijesc din timp pentru pregătirea semînței de grîu. Pînă acum cîteva zile mai mult de 100 de țărani muncitori întovărășiți au selectat aproape două vagoane de grîu pe care îl vor însămînța de îndată ce vor recolta porumbul, asigurînd astfel o recoltă bogată în anul viitor.

In fotografie: Moș Matei umplînd cu grîu triorat, sacul pe care îl ține mătușa Rada.

V. CAZACU

Pe teme ACTUALE — UN PAS ÎNAINTE

Spre deosebire de alți ani, acum însămînțăm grîul într-un singur trup — am spicuit din scrisoarea unui întovărășit din Șoldanu.

Insămînțatul în comun — iată un nou pas însemnat pe calea întăririi organizatorice și economice a întovărășirilor agricole. Mii, zeci de mii de familii de țărani individuali au semnat și semnează cereri să intre în întovărășiri. E un lucru bun, chiar foarte bun. Dar asta e oare totul? Noțiunea de întovărășit presupune să pui umărul la muncă alături de alții, să muncești deci într-un chip nou, mai productiv, mai cu folos.

Nu greșesc afirmînd că în foarte multe întovărășiri, rostul muncii în comun a fost înțeles cel mai bine în anul acesta. Unele întovărășiri au însămînțat în comun și au putut aplica întregul complex de reguli agrotehnice. Membrii altora au lucrat ca înainte de a intra în întovărășire — individual. Cîntarul a arătat de partea cui a fost dreptatea.

A urmat concluzia firească: munca în comun aduce sporuri însemnate de recoltă. Au înțeles acest lucru membrii celor 28 întovărășiri din raionul Lehliu care au strîns la un loc 215.000 kg. grîu, ai altor 19 întovărășiri din raionul Satu Mare, numeroși întovărășiți din raioanele Craiova, Arad, Codlea și altele.

Munca în comun prezintă pe lîngă o deosebită însemnătate economică și una politică. Sporurile de recoltă ce se obțin muncind astfel subliniază odată mai mult importanța lucrării pămîntului laolaltă pe tarlale fără haturi. Multe întovărășiri, îndeosebi din regiunile Constanța și Galați, ai căror membri au executat în comun principalele lucrări agricole s-au dezvoltat spre gospodăria colectivă ca formă superioară de cooperare în agricultură, grăbind astfel procesul de colectivizare. Este un adevăr pe care și-l însușesc tot mai mulți întovărășiți.

Sprijinind pe membrii întovărășirilor să însămînțeze cerealele în comun, cadrele agricole dovedesc că au sezisat acest proces și că-l sprijină pentru a se dezvolta continuu.

O. TEOHARI

SĂGEȚI

Unii țărani amînă de azi pe mîine arăturile de toamnă.

— Spuneai că neica-Ion a dus la arat și cînd colo doarme...
— De, dar doarme... dus!

Cînd se așteaptă „deschiderea oficială" a campaniei...

Iată-mă în raionul Caracal, unul dintre raioanele regiunii cu cea mai mare suprafață de teren arabil, raion unde în toamna acestui an trebuie să se însămînțeze cu grîu și alte păioase aproape 45.000 ha.

Am poposit întîi la secția agricolă raională pentru a cunoaște care este situația întocmită „la centru". Foarte binevoitor, tov. ing. agronom Ion Uciu, care în acea zi îl înlocuia pe inginerul principal al secției (plecat la o ședință la regiune), mi-a spus:

— In raionul nostru, sămînța de grîu și orz necesară însămînțărilor este destulă; că doară am luat măsuri din vreme pentru schimbul de semințe prin bazele de recepție; și forță de lucru este suficientă. Iar producătorii agricoli sînt nerăbdători să înceapă campania de toamnă atunci cînd o vom deschide oficial, la 25 septembrie, primind adresă specială de la regiune...

— Da tovarășe, a repetat tov. ing. Uciu. La noi, totul vine de sus, de la regiune. Și oficial, cum v-am spus.

Ca să mă conving că într-adevăr peste cîteva zile, mai precis la 25 septembrie, cum mi se precizase, — se vor putea începe însămînțările din plin, am pornit prin comunele raionului Caracal.

★

Din cele 45.000 hectare ce urmează a fi însămînțate cu grîu, orz și secară, **se făcuseră arături pe numai 4.307 ha iar însămînțări numai pe... 151 ha, din care 65 cu grîu și 86 cu rapiță!** Totodată, fuseseră condiționate numai 4380 tone de semințe, din 7.200 tone cît prevede planul!

Cei care au executat lucrări de însămînțări fără să mai aștepte „deschiderea oficială" a campaniei, au fost membrii gospodăriei colective „Partizanii păcii" din comuna Scărișoara. Aceștia însămînțaseră 35 ha cu grîu, iar întovărășiții din satul Plăviceni, din aceeași comună, 30 de hectare.

Vrednicia acestor colectiviști și întovărășiți nu era întîmplătoare. In vara aceasta, ei au obținut o producție de grîu medie la hectar între 1.500—2.000 kg. tocmai datorită faptului că au făcut însămînțatul grîului în toamna trecută foarte devreme.

Cît privește restul membrilor gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și producătorii agricoli individuali, aceștia așteaptă probabil, ziua de 25 septembrie, pentru a începe „oficial" arăturile și însămînțările. Așa stau lucrurile în numeroase comune cum sînt: Studina, Fărcașele, Redea, Amărăștii de Sus, Dobrosloveni și altele.

Unele organe agricole locale — și după cum am aflat ulterior și tovarășii de la secția agricolă raională, — arată că această rămînere în urmă se datorează faptului că unele terenuri sînt ocupate cu culturi prășitoare. Oare să fie adevărat? Nu prea. Doară așa cum mi-a arătat însuși tov. Uciu, pînă la 23 septembrie se eliberaseră mai bine de 25.000 hectare ce fuseseră ocupate cu porumb și cu alte culturi prășitoare.

Atunci cum se explică ritmul „de melc" al muncilor de toamnă, în comunele raionului Caracal? In primul rînd, prin nefolosirea atelajelor. Intr-adevăr, din aproape 3.060 atelaje cîte sînt planificate să efectueze zilnic arături și însămînțări (viteza de lucru zilnică ce s-a stabilit fiind de 1.224 hectare) nu ies la lucru nici măcar pe sfert.

Pe ogoarele acestui raion își desfășoară activitatea și două S.M.T.-uri: Caracal și Zănoaga, care în această toamnă trebuie să execute lucrări de arături și însămînțări în volum de 15.000 de hantri. S.M.T.-ul Caracal de pildă are de executat pe ogoarele celor 11 gospodării colective și 41 întovărășiri un volum de lucrări de 7.462 de hantri. Dar și aici domnește autoliniștirea.

Incetineala cu care S.M.T.-ul Caracal își îndeplinește angajamentele prevăzute în contractele de lucrări pune vădit sub semnul întrebării asigurările pe care tov. inginer Constantin le dă, potrivit cărora în toamna aceasta stațiunea își va respecta obligațiile. In loc să se declare mulțumit de modul cum merg treburile, tovarășul mecanic șef al stațiunii și cu dînsul întreaga conducere ar face mai bine să se îngrijească de trimiterea tractoarelor în teren, la lucru. Bunăoară, de la 10 septembrie 4 tractoare I.A.R. sînt ținute în stațiune, pe motiv că, începînd cu data de 1 octombrie, acestea vor trebui să lucreze la... treieratul orezului. Se pune însă întrebarea: în cele 15 zile cît au stat la stațiune aceste tractoare n-ar fi putut ara suprafețe întinse de teren? Arături pe mari suprafețe ar fi putut executa și cele trei K.D.-uri ale brigăzii a VII-a (care mai mult stau în curtea stațiunii decît lucrează pe ogoarele întovărășirii din Caracal), dacă ar fi fost trimise în unități agricole cooperatiste cu mari suprafețe de teren.

Mai trebuie totodată subliniat că volumul mic de lucrări executat la S.M.T. Caracal se datorează și defectării dese a unor tractoare.

★

Munca defectuoasă la arături și însămînțări în raionul Caracal trebuie să dea de gîndit organelor agricole cu munci de răspundere. Ele sînt datoare, fără a aștepta „deschiderea oficială", să pornească de îndată la mobilizarea tuturor celor ce muncesc pe ogoare la grăbirea eliberării terenurilor de culturi prășitoare, la efectuarea unui volum mai mare de arături zilnice și la executarea neîntîrziată a însămînțărilor. O atenție deosebită trebuie acordată imediat semințelor ce urmează a fi însămînțate, producătorii agricoli trebuind să fie îndrumați spre bazele de recepție, pentru schimbul de semințe de grîu.

GH. BACIU

S-AU CUNOSCUT LA PETROGRAD

Satul era mic. Firul repede al apei îl tăia, felie, în două. De o parte, cincizeci de căsuțe, de cealaltă, să tot fi fost treizeci. Romînii locuiau pe malul stîng și pînă-n buza pădurii, ungurii ocupau o fîșie lată din albia dreaptă a rîului, și nu mai departe de marginea cotropitoare a hotarelor moșierești care strîngeau coasta satului.

Intre pădure și ogoarele boierești, satul, lipsit de pămînt, se-năbușea.

Groful, văduv și cu trei ibovnice, locuia în castelul vechi aflat într-o poiană din pădure. Nimeni nu-l vedea la față. Nimeni nu știa de-i mîniat ori vesel, dacă doarme sau e treaz.

Dar numele lui stîrnea spaimă în nouă sate dimprejur. Administratorul, vechilii și argații aveau grijă ca nici o zi să nu se irosească fără ca țăranii să nu-l înjure și țărăncile să-l blesteme.

Amarnic de rău era groful. Și cumplită sărăcia în care se zbăteau, laolaltă, iobagii, romîni și maghiari.

Și totuși necazurile nu i-au apropiat. Dimpotrivă, se priveau de pe un mal la celălalt cu nepăsare. Și uneori — de ce să nu recunoaștem ? — cu dușmănie.

Pentru asta avea grijă preotul catolic, directorul școlii maghiare din comuna învecinată, popa din bisericuța din lemn, jandarmii cu pană de cocoș.

A izbucnit războiul. Primul război mondial. Romînii și maghiarii din Transilvania buni pentru front au fost îmbrăcați în uniforma armatei austro-ungare și trimiși în foc. Luptele — după cum istoria și poveștile celor scăpați cu viață ne spun — au fost grele.

Au căzut morți, au fost luați prizonieri...

★

7 Noembrie 1917.

Dimineața aceea din Petrograd părea că nu prevestește ceva mai deosebit ca celelalte dimineți din săptămînă. Nici cerul nu era mai albastru, ori mai noros. Nici vîntul ori ceața mai repede și mai deasă.

Și totuși...

★

Se-ntunecase.

Pe malul Nevei stau concentrate detașamentele muncitorești. Muncitorii din uzinele sectorului insulei Vasilevski. Gardiști roșii păzesc calea de acces spre centru.

In partea cealaltă a fluviului, în fața Palatului de Iarnă, fortăreața Petru și Pavel își înalță către cerul întunecat turnul ascuțit.

Dintr-un mic grup înarmat, de pază la pod, se aude un glas :

— Iar te-ai stricat afurisitule ! —

Și omul în manta lungă și pușcă veche pe umăr zvîrle chibritul stins în pumni.

— Ești romîn ? — întreabă cineva de lîngă el, cu accent maghiar.

— Romîn. Din Transilvania. Dar tu ?

— Maghiar. Tot de pe-acolo. Am fost luat prizonier de ruși în Galiția pe 914. Apoi bolșevicii m-au eliberat de pe moșia unde munceam la boier. Am venit în Capitală... Mi-au dat tovarășii armă și...

Pe bulevard trecu în goană un automobil blindat. Patrula de control l-a somat. Mașina n-a vrut să oprească. Era plină cu junkeri.

— Foc ! — A strigat cineva dinspre capul podului.

Au tras cu armele. Mașina s-a oprit. S-au apropiat. Junkerii au și ridicat brațele. Au fost duși la comandament.

Și iarăși se făcu puțină liniște.

— Unde-ai căzut prizonier ? — continuă discuția soldatul maghiar.

— La trecătoare, în Carpați.

— De unde ești ?

— Din Praid.

— Doamne ! Și eu sînt tot de acolo.

Au tăcut amîndoi copleșiți.

— Cît o fi ceasul ? — întrebă careva în rusește.

— Nouă fără zece.

Și iarăși șoaptele se porniră.

— Sîntem dintr-un sat.

— Și nu ne cunoaștem...

— De ce oare ?

— Nu știu. Groful...

— Ai o țigară ?

— Am. Chibrit ai tu ?

— Aprinde ! Mare păcat... Dintr-un sat și să nu ne știm...

— Sst ! Să nu ne audă tovarășii de lîngă noi... Ne facem de rușine...

— Dacă o fi să ne întoarcem...

— Hei, cînd om sosi acasă...

★

Fortăreața trimise un obuz orb. Semnal și avertizare pentru cei din palat. Vasul Aurora începu să tragă cu tunurile de pe bord în mulțimea ferestrelor luminate.

Și o dată cu bubuitul tunurilor începură să pîrîie și să răpăie armele și mitralierele, susținînd asaltul detașamentelor muncitorești.

Erau orele nouă din seară.

MARIA ARSENE

Caravanele cinematografice în sprijinul acțiunii de culturalizare a țărănimii muncitoare

Pornit să scrie, condeiul s-a oprit deodată în fața colilor de hîrtie. Imagini răzlețe, întîmplări petrecute cu vreo zece ani în urmă au pornit să-mi fluture înaintea ochilor...

...Un sat, nici mai răsărit, nici mai nevolnic decît cele dimprejur. Seară ! Oamenii strînși ciucure să vadă filmul adus de caravana cinematografică, prima caravană din județul respectiv. Filmul, dacă nu mă înșeală memoria, era „Curcubeul". Cînd pe pînză au început să apară siluetele partizanilor, îmbrăcați în halate albe, alunecînd cu schiurile pe omătul proaspăt, cînd automatele au prins să răpăie prin difuzorul „sonorului", mai bine de jumătate din spectatori au luat-o la goană. Nu mai văzuseră niciodată în viață un film...

O corespondență venită de curînd la ziar semnala nemulțumirea țăranilor muncitori din același sat, pentru faptul că, deși au aparat de proiecție nou și sală de toată frumusețea, nu li se aduce decît un singur film pe săptămînă.

Concluziile se desprind singure. In numai zece ani, filmul a pătruns pînă

— Hai mai repede c-ncepe filmul... văd că operatorul e gata ! ! !

Desen de N. CLANDIU

în cele mai îndepărtate cătune și sate, iar sătenii văd în el un prieten, un ajutor, un sfătuitor.

In regiunea Ploești, locul unde s-au petrecut cele arătate mai sus, există acum 74 de cinematografe sătești și 6 autocaravane cinematografice, care străbat comunele și satele de la un capăt la celălalt al regiunii. In fiecare lună, caravanele întreprinderii regionale cinematografice Ploești prezintă filme în aproape 140 de comune și sate.

Numai în primul semestru al anului acesta, s-au prezentat în 660 comune și sate un număr de 15 filme noi, 18 jurnale de actualități și numeroase jurnale agricole. La reprezentații au participat un număr de circa 100.000 spectatori. Deosebit de aceasta — și aci este fără îndoială meritul întreprinderii cinematografice regionale — cu ajutorul autocaravanelor s-au organizat și alte acțiuni. De pildă, la stațiunea experimentală Dulbanu din raionul Mizil, s-a organizat o consfătuire pe o temă zootehnică. Referatele prezentate cu acest prilej de către tehnicieni au fost completate cu filme documentare, ilustrînd cele mai noi metode de creștere și de întreținere a animalelor.

Toate aceste cifre și fapte sînt fără îndoială îmbucurătoare. Inseamnă oare că activitatea caravanelor cinematografice din regiunea Ploești este pe deplin satisfăcătoare, că nu mai există lipsuri ?

Cel mai îndreptățiți să-și dea avizul în această privință sînt fără îndoială înșiși spectatorii. Ei ar putea să aducă multe critici îndreptățite atît asupra calității unor spectacole cît și în comportarea membrilor caravanei față de public etc.

La întreprinderea cinematografică regională există mulți operatori și șoferi de autocaravane pricepuți, conștiincioși. Printre ei se numără operatorii Constantin Mărăcineanu și Nicolae Chiriac, șoferii Ion Hurgui, Ioan Vasilescu și Vasile Puzdercă. Dovada cea mai grăitoare despre rodnica lor activitate o constituie nenumăratele scrisori de mulțumire primite din partea sfaturilor populare comunale și de la spectatori.

Este drept că întreprinderea cinematografică regională a mai primit și alte scrisori din partea spectatorilor. Dar acestea nu cuprindeau mulțumiri, ci critici severe în legătură cu comportarea pe teren a unor operatori și șoferi. De pildă, operatorul Dumitru Prahoveanu socotește că cea mai potrivită stare în care poate prezenta filmul este cea de... ebrietate.

Deosebit de cele arătate mai sus, mai există unele deficiențe de ordin tehnic care totuși frînează și ele buna activitate a caravanelor. Grupurile electrogene de exemplu — fără de care aparatele de proiecție nu pot funcționa — sînt în mare măsură vechi din care cauză se defectează foarte des chiar în timpul rulării filmelor, ceea ce provoacă justificate nemulțumiri din partea spectatorilor. Nici microfoanele și difuzoarele nu funcționează chiar atît de bine, deși au fost revizuite la sfîrșitul lunii iulie. Insfîrșit, secțiile de învățămînt și cultură raională și secțiile de cinefícație nu dau totdeauna atenția cuvenită planificării itinerariului caravanelor.

Toate lipsurile semnalate își pot găsi rezolvarea în scurtă vreme și astfel întreprinderea regională cinematografică Ploești va putea să contribuie cu mai multă eficiență la acțiunea de culturalizare a țărănimii muncitoare de pe cuprinsul regiunii.

S. LEONARD

Tinere talente

Pe chipurile acestor tinere emoția se împletește cu bucuria. Peste cîteva momente, Laurenția Coplan, Priscila Dragomir și Dumitra Ștefănescu, pe care le vedeți în fotografia de mai sus, vor ieși în fața spectatorilor, pe scena căminului cultural din Lerești, regiunea Pitești.

IN EXCURSIE

Anul acesta, colectivul de muncă din gospodăria de stat Săhăteni, raionul Mizil, a muncit cu însuflețire pentru obținerea unei recolte bogate de grîu. Și rezultatele au întrecut toate așteptările ! Producția medie realizată pe întreaga gospodărie se apropie de 2.200 kg la ha. Aceasta a adus gospodăriei mari beneficii. Și cum era firesc să se întîmple, de roadele acestei munci s-au bucurat toți lucrătorii din gospodărie. Pe lîngă faptul că au primit salarii mari, premii etc., pentru a le răsplăti hărnicia de care au dat dovadă, conducerea gospodăriei și comitetul de întreprindere au organizat duminica trecută o frumoasă excursie pe valea Prahovei, pînă la Orașul Stalin. Excursia s-a făcut cu autobuzele I.R.T.A.-Ploești. Cu acest prilej, muncitorii gospodăriei de stat Săhăteni au putut admira frumoasele priveliști de pe acest defileu și au vizitat minunatele localități climaterice înșirate de-a lungul traseului : Sinaia, Bușteni, Predeal. La întoarcere, un popas mai mare la Sinaia : se ia masa la un restaurant. Și fiindcă omului cînd mănîncă îi stă bine să bea și un pahar de vin, excursioniștii au ales marca preferată : Risling de Săhăteni.

...Spre seară, mașinile goneau cu viteză spre sediul gospodăriei. De o parte și de alta a drumului, iar lanurile arate și semănate le amintesc muncitorilor că sînt în preajma casei. A fost o excursie plăcută, bine meritată, din care muncitorii gospodăriei s-au întors mai hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru a da an de an patriei cantități tot mai mari de cereale-marfă.

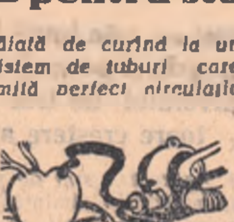
C. MIRICA
corespondent

Din TOATĂ LUMEA

O nouă metodă pentru studiul lactației

Un interesant aparat de „fabricare" a laptelui de vacă a fost pus în funcțiune la laboratoarele de cercetare a laptelui din Shenfield (Anglia).

Pentru a putea studia procesul de formare a laptelui fără a ține seama de factorii exteriori — sănătatea sau dispoziția vacii — savanții au adaptat un uger luat de la o vacă tăiată de curînd la un sistem de tuburi care imită perfect circulația

sîngelui. O pompă electrică pune în mișcare două inimi artificiale, care trimit sîngele în cavitățile din dreapta și stînga ugerului, cu o presiune și la o temperatură asemănătoare celei naturale. Cu ajutorul unor plămîni, tot artificiali, sîngele este reoxigenat și trimis înapoi în inimă, exact după cum se petrece în organismul animalului viu.

In cursul experienței se introduc în circuitul sanguin diferite substanțe chimice care provoacă formarea laptelui. Substanțele acestea, marcate cu ajutorul izotopilor radioactivi, sînt urmărite cu ajutorul unui aparat special de la intrarea lor în sînge și pînă ajung în „laptele artificial".

Această nouă metodă va ușura mult munca cercetătorilor ce se ocupă cu studiul lactației și îndeosebi va aduce noi date cu privire la hormonii stimulanți.

NOI VARIETAȚI DE GERANIUM

Republica Tadjikistan este principala furnizoare de esență de geranium (plantă aromată) a Uniunii Sovietice. Colhozurile și sovhozurile din republică obțin cele mai mari recolte de geranium din Uniunea Sovietică — respectiv pînă la 45 tone la hectar.

In ultimii ani, selecționerii sovietici au obținut o nouă varietate de geranium care dă o cantitate de esență de trei ori și jumătate mai mare decît geraniumul obișnuit.

Stațiunea experimentală de pe lîngă Institutul de parfumuri sintetice și naturale, a elaborat și pus în practică un nou procedeu de cultivare a geraniumului — în rînduri încrucișate — ceea ce va permite mecanizarea în întregime a tuturor lucrărilor.

Pentru reușita plantărilor de pomi din toamna aceasta

Practica pomicultorilor fruntași și cercetările oamenilor de știință au arătat că acum în toamnă este timpul cel mai potrivit pentru plantarea pomilor fructiferi. Deoarece au mai rămas puține zile pînă la începerea plantărilor, este necesar să se dea mare atenție pregătirilor în vederea bunei desfășurări a acestei acțiuni.

O grijă deosebită trebuie acordată executării din timp a gropilor. Ploile căzute în ultima vreme pe întreg cuprinsul țării permit ca lucrarea să se efectueze cu multă ușurință și să fie terminată pîna la începerea plantărilor.

Pe lîngă aceasta, se vor pregăti de pe acum tutorii necesari susținerii pomilor. Tutorii trebuie să fie drepți (de preferință din esență de lemn tare) decojiți și ascuțiți la capătul mai gros. Pentru a li se mări rezistența la putrezire, porțiunea care se introduce în pămînt se îmbibă pe lungimea de circa 1 m. cu o soluție de piatră vînătă în concentrație de 10 la sută. In ajunul plantării pomilor, tutorii se vor transporta la locul de plantare.

De asemenea, se va transporta pe teren din vreme cantitatea necesară de bălegar, socotindu-se circa 6-7 kg. de fiecare pom. Bălegarul trebuie să fie complet putrezit. El se va depozita pe teren în grămezi de circa 1 m. c., la o distanță de 60-80m. una de alta. Este bine ca grămezile de bălegar să fie acoperite cu un strat de pămînt gros de circa 8-10 cm. pentru a împiedica pierderea substanțelor nutritive din el. Se vor revizui de asemenea uneltele necesare plantării cum sînt : sapele, casmalele, lopețile, foarfecile, precum și butoaiele și găleții le trebuincioase la caratul și udatul pomilor.

O preocupare deosebită trebuie să constituie și asigurarea materialului săditor pomicol. Cu circa 10 zile înainte de plantare, se va lua legătură cu pepiniera pomicolă de unde urmează să se procure pomii, stabilindu-se numărul pomilor și al speciilor ce se pot livra, precum și ziua cînd pomii se vor scoate din pepinieră și pregăti pentru transport.

Pomii scoși din pepinieră se leagă în legături de cîte 5 bucăți fiecare și se etichetează. Pe etichetă se scrie numărul pomilor și numele soiului respectiv. Legăturile de pomi se încarcă în căruțe sau autocamioane cu multă grijă, punîndu-se pe lîngă pereții căruței sau camionului coceni sau paie pentru a feri puieții de jupituri în timpul transportului. Rădăcinile se acoperă de obicei cu pleavă sau paie, peste care se pune o prelată. Apoi pomii se presează și se leagă cu o frînghie astfel ca în timpul transportului să nu se frece între ei. Sub frînghie se vor pune coceni sau paie pentru ca pomii să nu fie răniți. Dacă puieții se transportă pe calea ferată, ei se vor încărca în vagoane închise, bine ambalați la rădăcină cu paie sau pleavă umezită ; ușile vagonului vor fi închise și fixate.

Odată ajunși la destinație, pomii se pun cu rădăcinile într-un șanț făcut din vreme ; în șanț se pune pămînt mărunțit pînă se acoperă bine rădăcinile ; apoi se udă cu cîteva găleți de apă. Cînd a sosit vremea plantării, pomii se scot din șanț și se sădesc la locul definitiv.

Ing. TRIFU NICULAE
din direcția generală a organizării producției vegetale din M.A.S.

Să adaptăm mașini pentru recoltarea cînepei de sămînță

Pentru mecanizarea recoltării cînepei de sămînță, în lipsa mașinilor speciale, este necesară adaptarea mașinilor de recoltat cereale și fîn cu care sînt înzestrate unitățile agricole de stat și socialiste. Dintre mașinile existente, la recoltatul cînepei se pot folosi cu succes secerătorile-pologitori, secerătorile-legători și cositorile.

La adaptarea secerătorilor-pologitori pentru recoltatul cînepei-semințe, în scopul îmbunătățirii rabaterii tulpinilor mai înalte, se mărește lățimea greblelor de rabatere, cu ajutorul unor șipci suplimentare, iar în caz de nevoie (la culturi dese și înalte) se demontează două greble opuse. Se montează un scaun suplimentar pentru un om, care are sarcina să ușureze lucrul rabatorului (dispozitivul cu greble) eliminînd înfundările. La platforma mașinii se montează un separator de lan, avînd dimensiunile mărite. Apoi se lungește platforma și se asigură conducerea tulpinilor înalte, cu ajutorul unor vergele. Cuțitul se întărește prin nituirea unei bare suplimentare.

Pentru adaptarea secerătorilor-legători, se procedează astfel: la înălțarea rabatorului, se demontează pînzele transportoare și se scoate din funcțiune aparatul de legat. Insuficienta rabatere a tulpinilor înalte și solicitarea mare la care este supus, atît rabatorul cît și cuțitul, impun ca mașina să fie folosită cu o lățime de lucru redusă (pînă la jumătate din lățimea totală). In același timp, ca și la secerătoarea-pologitoare, este nevoie de un al doilea muncitor pentru deservirea mașinii. Restul operațiilor de adaptare sînt aceleași ca și pentru secerătorile-pologitori.

Adaptarea cositorilor de fîn (fig. 1) pentru recoltarea cînepei de sămînță constă din montarea unei roți suplimentare la extremitatea aparatului de tăiere și montarea articulată în spatele aparatului de tăiere (în ortiicile existente) a unei platforme ușoare, prelungită cu șipci, care poate fi adusă în poziția orizontală sau înclinată cu ajutorul unui mecanism cu pîrghii și pedală.

In apropierea aparatului de tăiere, se montează un scaun suplimentar. De pe acest scaun, un om apleacă tulpinile cu ajutorul unei bare, către aparatul de tăiat și comandă coborîrea la orizontală a platformei, cu ajutorul pedalei.

De asemenea, este necesară montarea unui limitator de lan cu dimensiuni mărite, iar la sabotul interior, un scut de protecție și vergele de ghidare.

Pentru a ușura munca omului la

COSITOARE ADAPTATA PENTRU RECOLTAT CINEPA DE SAMINȚA
1 — scaun suplimentar 2 — bară de rabatere 3 — vergea de ghidare 4, 6 — vergea de separare 5, 7 — scut protector 8 — platformă suplimentară.

rabatare, bara respectivă se montează cu un capăt articulat la un suport fixat pe protap, celălalt capăt rămînînd liber și putînd fi manevrat după voie. Cuțitul se întărește, pentru a i se mări rezistența la rupere.

Dintre mașinile existente este de preferat să se adapteze pentru recoltarea cînepei de sămînță cositorile, la care construcția aparatului de tăiere asigură o tăiere joasă, reducîndu-se totodată și pierderile de fibră.

Ing. SILLI VALERIU
din
I.C.M.E.A

FRAȚI „GEMENI"!...

Mă dusei ieri la noi, la cooperativă. Că-mi spusese una, Floarea lui Mau : „Vezi Lisaveto, că au adus cașmir pentru basmale". Pe drum mă și lăudam în gînd : „Ehei, basmale d-astea n-o să aibă nici una din vecinele mele !" Cînd colo, la cooperativă un lacăt cît toate zilele. Și-o ciurdă de muieri, la ușă. „Unde-i fa, alde Floriță Tripșan ?" întreb eu despre gestionar. „Trage baloturile din raft să... le rînduiască mai bine", face una înaltă. „Ba-i alături la bodegă și trage... la măsea", auzirăm glasul alteia mărunțele.

„Păi acu', înainte de prînz ? mă mirai eu. „O fi obosit și el, ce vreți ? Doară nu-i jucărie să deschizi la 10 și să închizi peste un ceas în... 11 ?"

Eh, am melițat noi acolo așa multă vreme. Trecuse nămiaza și da în asfințit. Cînd hop și alde Tripșan. Intrăm noi înăuntru și cer eu cașmir. „Cît lei ?" mă întreabă răstit gestionarul. „Trei metri", zic. „Ieși cu 75 de lei", zice. „Cum 75 ? — fac eu. Nu-i 20 de lei metru' ?" Tripșan se face că n-aude. Apoi mă ia la rost : „Hei, adă banii, ce stai. Eu nu-ți spusei că-i 20 ?"

Femeile se uitau unele la altele. Că doară auziseră și ele întîi că-mi ceruse 25 de lei pe metru'. Scot eu o hîrtie d-o sută și i-o dau. Uite colea. Imi numără el restul. Cinci, zece, cincisprezece... și-mi dă 40 de lei restu' în hîrtii de cîte 5. Ies eu afară și-mi aduc aminte că trebuie să-i iau și lui bărbatu-meu un pachet de țigări. Intru la bodegă și număr restul. Dar în loc de 40 de lei, aveam numai 30. Mă întorc la cooperativă uitîndu-mă pe jos. Mă ia în primire alde Floriță : „Ori ai pierdut ceva bre Lisaveto ?" Ii spui că-mi lipsește din rest. Cum o să-ți lipsească femeie, se rățoiește el. I-a dă-i să-i număr eu.

Și de față cu ceilalți face din nou : „Cinci, zece, cinsprezece... Vezi fa că-s patruzeci ? Ori vrei să mă chiorăști pe mine ?" Acum mă făcusem roșie la obraz cum e racu' fiert. Bag banii în șorț și glonț acasă. Desfac pachetul și număr iarăși banii. Să leșin nu alta. Nu erau decît treizeci. O iau fuga înapoi. Cînd colo, pe trepte la intrare la cooperativă, larmă. Imbulzeală. Floriță îl împingea afară pe unu' Rusalin Neag.

— Așa, hai ? striga ăsta. Dai fînețu' cu 10 lei în loc de 9 și șaptezeci de bani ? La 10 metri îmi oprești 3 lei, hoțule !

— Ce îi faci mă oi ? îl auzirăm pe alde Gheorghe Ștefan, gestionarul de la bodega de alături. Cum e oi ?

— Așa, păi dacă-i frate geamăn cu tine, l-auzirăm pe Radu Neag. Amîndoi țineți închis și vă vedeți d-ale voastre. Pe urmă sigur că vă rămîne timp puțin de vînzare. Vă place să fie înghesuială totdeauna. C-atunci merge mai lesne meșcherezu...

Eu rămăsesem locului. Să mai intru înăuntru ? Ce să mai intru. Mai bine să intre dracii-n alde Floriță.

Cum stam așa și mă frămîntam, mă-nconjoară vreo alții cîțiva. Le spun tărășenia și ăia se pornesc pe rîs. „Păi tu nu știi fa, că ăsta a fost înainte la circ ? îmi zice unul. Iți numără banii-n față ; dar ți-ndoiește fiecare hîrtie și dacă vrea, îți scoate rest mai mult decît... î-ai dat tu. La cîntar ia tei Ce ești de ieri de-alaltăieri la noi, în Buteni ?" „Și ăia, controlorii de la raionul Gurahonț, nu știu ? Nu dau p-acilea ?" întreb eu. „Ba dau. bună ziua, E drept... Nici alde Tripșan și Gheorghe Ștefan nu se lasă mai prejos. Dau și ei cîte-o vadră-două. Fac „cinste" de... Și așa, o mînă spală p-alta", „Iar controlorii spală putina tot cum au venit" adaugă altul.

M-am înapoiat acasă tare cătrănită. Și m-am gîndit așa : „Dacă tovarășii de la U.R.C.C. nu le fac nimica ăstora doi, de la cooperativa noastră, n-ar fi cazul să fac eu o scrisoare mai departe, pînă la ziar ? Să vedem, mai rămîn și de data asta basma curată alde Floriță și alde Ștefan ?"

ELISABETA DEAC
țărancă muncitoare din comuna Buteni, raionul Gurahonț

pt. conformitate
ION DRINCU
și I. GHEORGHIU

Satiră UMOR

Semne de toamnă

Roua picură smaralde,
Smălțuind vîlcelele.
Spre tărîmurile calde
Pleacă rîndunelele.

Iși trimit de-acum la școală
Copilașii, mamele.
E-o cumplită hocăneală
Pe la toate cramele.

F. urgent raionul cere
Să se are-ogoarele.
Meșterii-n ateliere
„Lecuiesc" tractoarele.

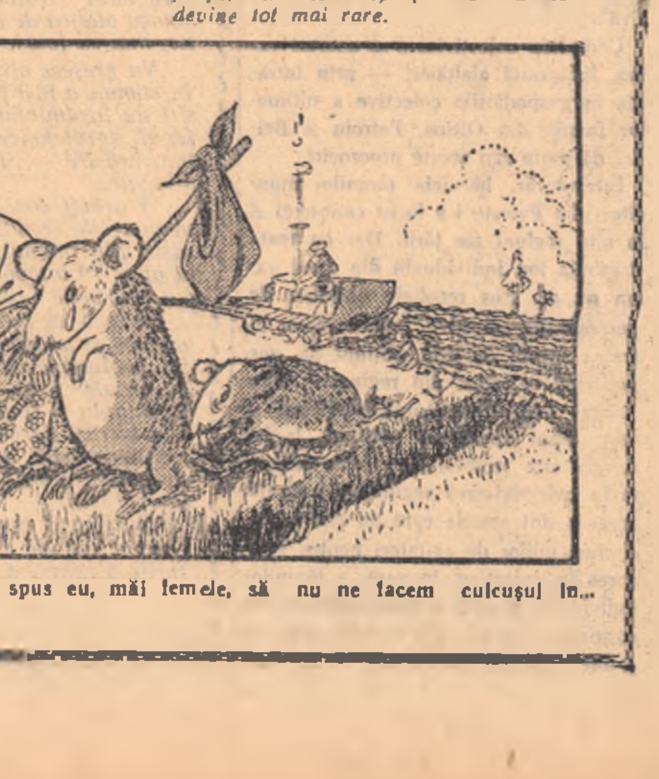
Se aud pe-alocuri iarăși,
Repezi, întrebările:
Ce ne facem, măi tovarăși,
Cu însilozările?

...Punctuală, toamna asta
Iși arată semnele.
. . . .
Mîine chiar, trimit nevasta
Să ridice lemnele...

IGOR BLOCK

BEJENIE

In urma cooperativizării de largi proporții, haturile despărțitoare de loturi devine tot mai rare.

— Ți-am spus eu, măi femeie, să nu ne facem culcușul în... haturi !...

INCEPUT PROMIȚATOR

Intovărășirea zootehnică din comuna Breaza, raionul Cîmpulung, și-a construit un saivan. Un saivan proprietate obștească! Nu arată aceasta că întovărășiții vor trece curînd la o formă nouă, superioară, de cooperare în producția agricolă?

O nouă întovărășire

Convinși de superioritatea muncii în comun, 39 de familii de țărani muncitori din satul Someșeni, comuna Apa, raionul Satu Mare, și-au unit laolaltă o suprafață de 72 ha alcătuind o întovărășire agricolă.

Cu ocazia ședinței de inaugurare a întovărășirii, someșenii au hotărît ca întovărășirea lor să poarte numele de „Tractorul roșu". In cadrul discuțiilor pe marginea planului de muncă întocmit, unii întovărășiți au chemat la întrecere pe vecinii lor de la întovărășirea „7 Noiembrie" din aceeași comună.

Ca obiectiv principal al întrecerii ei au stabilit ca toate muncile să fie efectuate în comun, iar producția medie la hectar să nu fie în anul viitor mai mică de 2.200 kg la grîu și 3.200 kg la porumb boabe.

Membrii întovărășirii „Tractorul roșu" s-au mai angajat să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, astfel ca pînă la 7 Noiembrie întreg satul Someșeni să fie complet cooperativizat.

Ing. MIHAI SPATARU
corespondent

Se mărește numărul întovărășiților

Tot mai mulți țărani muncitori din comuna Deleni, raionul Vaslui, depun cereri de intrare în întovărășirile agricole. Numai în ultimele 10 zile, 121 de familii au depus cereri pentru a intra în cele cinci întovărășiri agricole din comună.

Acest succes se datorește în mare parte și muncii politice desfășurate în rîndurile țăranilor muncitori de către colectivele de agitatori în fruntea cărora se află tov. Traian Ciolanu, Elena Irimia, Elena Tănăsescu, Ioan Cotoc, Gh. Tugulea și alții.

In prezent, cele cinci întovărășiri din Deleni numără 791 de familii, cu 840 ha teren arabil.

VICTOR VASILIU
corespondent

Fără fond de bază nu se poate

Multe întovărășiri agricole din raionul Carei au hotărît să-și formeze fond de bază. Unele din aceste întovărășiri au trecut deja la îndeplinirea hotărîrilor luate. Inainte de a se înscrie în întovărășire, cele 144 de familii din satul Lucaceni nu aveau nici o mașină de semănat. Intovărășirea pe care au alcătuit-o și-a creat un fond de bază compus din 3 semănători pentru porumb și una pentru păioase, iar peste puțin timp întovărășiții își vor mai cumpăra încă 2 semănători, cu venitul realizat de pe 1,5 ha semănat cu cînepă. Mașinile sînt proprietatea întovărășirii și membrii ei le folosesc în comun, executînd în comun absolut toate muncile agricole la cultura grîului și a cînepei.

Un fond de bază și mai puternic, compus din mașini-unelte și oi merinos își va forma întovărășirea din satul Ghilvaci. Intovărășiții de aici au repartizat fondului de bază veniturile ce le vor obține din valorificarea seminței de cînepă și borceag cultivate pe o suprafață de 10 hectare. De remarcat că la inaugurarea întovărășirii, membrii ei au hotărît nu numai să muncească în comun pămîntul, dar să și folosească în comun semănătorile proprietate particulară. Semănătorile au fost repartizate celor 4 brigăzi constituite în întovărășire și în felul acesta ele au putut fi folosite mai bine. Munca în comun le-a permis întovărășiților să execute toate lucrările agricole la timp, să aplice regulile agrotehnice recomandate. Recoltele de grîu, orz și cînepă ale întovărășirii au fost cu 10 la sută mai mari ca ale individualilor. Producția a fost repartizată după suprafața de teren adusă în întovărășire și după muncă, potrivit tarifului aprobat de adunarea generală. Rezultatele obținute de întovărășire au determinat pe toți țăranii muncitori din sat — cu excepția a 7 familii — să pășească pe drumul muncii în comun. De altfel, merită spus că peste 80 la sută din cei înscriși în ultimele 8 luni în întovărășiri au intrat în unitățile care și-au creat un fond de bază serios. Primul sat complet cooperativizat este satul Iancuești, unde există o întovărășire foarte puternică care efectuează în comun muncile agricole.

★

In timp ce unele întovărășiri și-au format fond de bază, au muncit în comun și au devenit puternice, contribuind la cooperativizarea satelor, altele bat de multă vreme pasul pe loc și duc o existență formală. Intovărășirile din Foieni, Urziceni etc., de exemplu, n-au fond de bază, iar membrii lor muncesc individual. Ele au primit în tot cursul anului acesta doar 5-6 membri noi. Intrebați de ce nu intră în întovărășiri, țăranii din aceste sate întreabă la rîndul lor: cu ce-i mai bună munca acolo? Intr-adevăr munca în aceste întovărășiri nu se deosebește aproape cu nimic de cea din gospodăria individuală și de aceea țăranii muncitori le ocolesc.

Deși în întovărășirile agricole din raion se resimte, în special, lipsa semănătorilor de cereale, numai 6 unități și-au procurat astfel de mașini. Din cele 33 de întovărășiri 11 — exact a treia parte — nu intenționează nici anul acesta să-și formeze o proprietate obștească.

De ce există această neînțelegere asupra importanței fondului de bază? Neînțelegerea provine din faptul că organele locale nu au arătat folosul pe care-l au întovărășirile de pe urma fondului de bază, n-au popularizat experiența unităților fruntașe. Greșelile care s-au făcut în ultimii ani duc de asemenea la oarecare împotrivire în privința formării fondului de bază. Au fost întovărășiri care prin împrumut și prin contribuția membrilor lor și-au format un fond obștesc care, prost gospodărit, s-a irosit. Sînt chiar și întovărășiri ca cele din Ciumești, Ghenciu, Istrau, Portița, care au împrumutat bani și au cumpărat vaci și cai fără să le asigure în același timp adăposturi și furajele necesare. Animalele cumpărate au fost date în folosință personală unor întovărășiți.

Neînțelegerea importanței fondului de bază, precum și greșelile acestea sînt deci motivul pentru care întovărășiții nu se entuziasmează pentru formarea fondului de bază.

Este de datoria organelor raionale să repare neîntîrziat greșelile făcute și să împărtășească în toate unitățile experiența întovărășirilor din Lucaceni, Ghilvaci etc., care prin crearea unui puternic fond de bază și prin muncă în comun au devenit izvor de bunăstare pentru membrii lor și centru de atracție pentru țăranii muncitori individuali.

Incă o cooperativă agricolă de producție cu rentă

In raionul Criș din regiunea Oradea sectorul socialist se lărgește pe zi ce trece. Astfel, de curînd, în comuna Vărșad — care este complet cooperativizată — a fost inaugurată cea de-a 6-a cooperativă agricolă de producție cu rentă din raionul Criș. In această nouă unitate socialistă au intrat 25 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii, care au făcut parte pînă acum din cele două întovărășiri existente. Președinte al noii cooperative a fost ales vrednicul țăran muncitor Miron Mărgean.

Ing. ION ROCSIN
corespondent

A zecea cooperativă agricolă de producție cu rentă din raionul Agnita

Iacobeni este comuna în care s-a inaugurat recent a 10-a cooperativă de producție cu rentă din raionul Agnita.

Munca pentru înființarea acestei unități a început cu 2 luni de zile în urmă. Colectivul de activiști compus din tovarășii Eugen Baciu, Ion Paraschiv, Emil Floriță, a sprijinit efectiv organizația de bază P.M.R. din întovărășirea agricolă existentă, precum și organizația de partid din comună în vederea creării cooperativei.

Primii în cooperativă au intrat membrii și candidații de partid din comună. După ei s-au înscris, rînd pe rînd, peste 20 de familii. Cei 35 de țărani muncitori intrați în cooperativă muncesc laolaltă 153 hectare de teren arabil.

VLAD IONESCU
corespondent

Toamna se numără zilele de... muncă

In gospodăria agricolă colectivă din comuna Feldioara, raionul Codlea, lucrează 172 de familii de romîni și germani.

Folosind din plin sfaturile agronomilor, colectiviștii au aplicat în acest an cu perseverență regulile agrotehnice înaintate.

Rezultatul s-a văzut la recoltat. De pe cele 120 ha ei au obținut cu 292.200 kg mai mult față de plan.

In felul acesta, venitul colectiviștilor a crescut simțitor. Un exemplu grăitor în această direcție îl oferă colectivistul Ion Marcu, care efectuînd 432 zile-muncă a primit pe lîngă bani numai ca avans de 40 la sută 1.340 kg grîu, 2.060 kg. trifoi, 3.460 kg paie și alte produse.

MIHAIL DUNGEANU
corespondent

Un viitor izvor de venituri

Sera pe care o construiesc colectiviștii din Hălchiu, raionul Codlea.

Repartizează avansuri în natură și bani

Și la colectiva „Nicolae Bălcescu" din comuna Găvănești, raionul Balș, s-a repartizat avansul de 40 la sută în natură și în bani.

Ca rod al muncii unite colectiviștii au obținut o producție ce întrece cu peste 200 kg de grîu recolta sectorului individual.

Pentru cele 647 de zile-muncă prestate împreună cu încă doi membri ai familiei, colectivistul Radu Vasile a primit 1.941 kg de grîu, 162 kg de orz, 162 kg secară, 71 kg de mazăre, brînză, lînă etc., precum și suma de 5.176 lei.

Țăranul individual Preda Gheorghe din aceeași comună care are de asemenea trei brațe de muncă și tot atît pămînt cît a avut Radu Vasile înainte de a fi colectivist a recoltat numai 419 kg de grîu.

Cresc cele 3 întovărășiri din comuna

In cele trei întovărășiri agricole din comuna Bentu, raionul Buzău, s-au înscris de curînd încă 40 de familii de țărani muncitori cu aproape 60 de hectare teren arabil.

In prezent, în sectorul socialist al comunei sînt cuprinse 315 familii cu 807 hectare. Printre țăranii muncitori care au intrat, cu întreaga suprafață de teren, fie în întovărășirea „6 Martie", fie în întovărășirile „Filimon Sîrbu" și „N. Bălcescu" au fost și Toma Ilinca, Popa I. Ion, Vlad Filofteia, Dinu Niculae, Manea Mihai, Drăgulin Ion, Panait C. Niculae și alții.

MIHALCEA CONSTANTIN
corespondent

Pentru introducerea micii mecanizări în gospodăriile de stat din regiunea Suceava

Unul din mijloacele prin care gospodăriile agricole de stat pot obține o creștere simțitoare a gradului lor de rentabilitate este fără îndoială extinderea micii mecanizări a lucrărilor care se execută încă cu forțe de muncă manuale. In această privință o importanță deosebită o prezintă introducerea micii mecanizări în sectorul zootehnic.

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava au create încă de cîțiva ani toate condițiile pentru introducerea și extinderea micii mecanizări în sectorul zootehnic. Lor li s-au pus la dispoziție însemnate fonduri și au fost dotate cu unele materiale din fondul de investiții centralizat. Știut fiind că introducerea micii mecanizări are ca urmare realizarea unor substanțiale economii, gospodăriile de stat au astfel posibilitatea să acopere în scurt timp creditele utilizate în acest scop.

Care este însă situația utilizării acestor credite alocate pentru mica mecanizare în gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava; cum folosesc ele aceste fonduri? Din păcate, răspunsul la această întrebare este negativ. Deși organele Băncii agricole din această regiune s-au străduit încă din anul 1955 să determine gospodăriile de stat și trustul gostat să folosească creditele acordate pentru mica mecanizare, fondurile respective au rămas neatinse. Mai mult încă, sînt unele gospodării de stat care, cu toate că au primit din fondul centralizat materiale destinate micii mecanizări, nu au solicitat credite nici măcar pentru instalarea acestor materiale. In această situație se află gospodăriile Cotușca, Ițcani, Zvoriștea, Progresul și altele. La gospodăria de stat Cotușca de pildă, materialele și utilajele pentru instalație decovil în valoare de 90.094 lei, nu numai că nu au fost folosite dar fiind utilizate în alte scopuri ele sînt în prezent descompletate și degradate. Astfel, șinele decovil au servit la confecționarea unor bare pentru cuplurí de semănători și grape, iar vagonetii au devenit cazane pentru topit bitum, ori lăzi în care se prepară mortar și se stinge var. La gospodăria de stat Ițcani, deși au sosit încă din anul 1956 un număr de 800 de adăpători automate, ele nu au fost montate nici pînă în prezent. Este adevărat că în urma insistențelor filialei Băncii agricole Suceava, gospodăria a întocmit anul acesta documentația necesară pentru obținerea creditelor necesare instalării lor dar deschiderea finanțării nu s-a făcut, deoarece documentația fiind trimisă spre avizare trustului gostat, acest organ nu a dat încă aprobarea cuvenită. In aceeași situație se află și gospodăria de stat Zvoriștea, unde instalația de apă nu funcționează deoarece îi lipsește un motor pentru tras apa. In loc ca gospodăria să utilizeze credite pentru procurarea acestui motor, ea a primit dispoziții de la forurile tutelare să aștepte pînă va fi dotată cu motorul necesar prin planul centralizat de investiții.

Datorită acestei atitudini față de introducerea micii mecanizări, nu este de mirare că pînă acum nu au fost utilizate nici creditele pentru construirea hrănitoarelor automate în sectorul porcin, hrănitoare care după cum a reieșit din practica altor gospodării de stat sînt foarte economice. Și iată că deși la cererea departamentului gostat către Centrala Băncii agricole la data de 27 iulie a.c. s-a repartizat un plafon de credite de 26.000 lei pentru construirea a 28 hrănitoare automate în gospodăriile de stat din regiunea Suceava, acestea nu au solicitat nici pînă acum sumele puse la dispoziție.

Se pune întrebarea: de unde provine această indiferență față de problema introducerii micii mecanizări în gospodăriile de stat din regiunea Suceava și de ce trustul gostat și conducerile gospodăriilor nu apreciază la justa lor valoare avantajele economice ale micii mecanizări? *Motivul invocat adesea de gospodării că mica mecanizare nu asigură economii care să permită rambursarea creditelor în termenele stabilite nu este sprijinit pe nici un argument real. Nici o gospodărie nu a putut demonstra prin calcule economice acest lucru, motivările reducîndu-se numai la simple presupuneri. De aceea e firesc să tragem concluzia că* la temelia atitudinii nefavorabile față de mica mecanizare a gospodăriilor de stat din regiunea Suceava stă de fapt comoditatea, lipsa de inițiativă a conducerilor respective, care consideră că este mult mai ușor să angajeze brațele de muncă necesare decît să treacă efectiv la executarea lucrărilor de mică mecanizare. Este de datoria conducerilor gospodăriilor de stat din regiunea Suceava și în primul rînd a trustului gostat să se dezbare cît mai repede de această atitudine dăunătoare și să treacă fără întîrziere la utilizarea creditelor acordate de stat în scopul introducerii micii mecanizări, asigurînd prin aceasta ridicarea productivității muncii în gospodăriile de stat și implicit creșterea salariului personalului direct productiv din aceste unități.

Ing. C. MOTRESCU și
Ing. SEB. PLEȘOIANU

Tractoarele pot fi folosite mai mult

Pe marginea unor constatări în gospodăriile de stat din regiunea Constanța

In condițiile nou create în regiunea Constanța prin cooperativizarea integrală a agriculturii și trecerea ei cu pași repezi pe treapta superioară a colectivizării, gospodăriilor agricole de stat din această regiune le revin sarcini importante, ele trebuind să devină într-adevăr unități model de aplicare a tehnicii avansate și de rentabilizare.

Unul din factorii de bază care condiționează realizarea acestui scop îl reprezintă aplicarea cît mai largă a mecanizării lucrărilor agricole. In această direcție, gospodăriilor agricole de stat din regiunea Constanța li s-au creat posibilități din ce în ce mai mari. Dacă în anul trecut la 100 de hectare arabile din aceste unități reveneau 0,98 tractoare fizice și 1,3 tractoare convenționale, în acest an coeficienții respectivi au crescut la 1,12 și 1,5. Același lucru se poate spune și despre celelalte mașini agricole — pluguri, semănători, cultivatoare, secerători-legători, combine — al căror număr, de asemenea, s-a mărit simțitor.

Se pune însă întrebarea: folosesc gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța — în întregime — capacitatea parcului de mașini și tractoare de care dispun? Răspunsul la această întrebare este negativ.

Astfel atrage de la început atenția faptul că gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au planificat, în ultimii doi ani, executarea unui volum de lucrări cu mult mai mic decît cel posibil a fi executat cu utilajul mecanic agricol existent. Intr-un control efectuat recent, organele Comisiei Controlului de Stat au constatat că, față de capacitatea existentă, volumul de lucrări planificat a fi realizat a fost mai mic cu circa 81.000 hectare arătură normală în 1956 și cu nu mai puțin de 185.000 în acest an.

Este important de arătat că nici volumul de lucrări planificat a fi executat mecanizat nu s-a realizat decît în procent de 83 la sută.

Iată și cîteva exemple concrete: în anul trecut, gospodăria de stat Donca Simo nu a folosit deloc 5 tractoare I.A.R., deși avea nevoie, iar în acest an 15 tractoare, de aceeași marcă. Tot în anul acesta, gospodăria de stat Cocargeaua nu a folosit 9 tractoare I.A.R. și 9 tractoare S.T.Z. NATY. De asemenea, la gospodăria de stat Tîrgușor, în perioada iunie — iulie 1956, un însemnat număr de tractoare nu funcționau fiind defecte, iar la gospodăria de stat Topraisar în luna iulie 1957 se găseau 9 tractoare I.A.R. descompletate, precum și 5 tractoare K.D. dintre care două rămăseseră numai cu șasiuri. Este interesant de arătat că gospodăria de stat Topraisar creîndu-și în acest fel deficit de capacitate a... închiriat tractoarele necesare de la S.M.T. plătind suma de 165.835 lei. In schimb, conducerea gospodăriei nu a înțeles să creeze condițiile necesare de lucru celor 4 echipe de mecanici trimise în ajutor de S.M.T. pentru repararea tractoarelor.

Se mai pot da și alte exemple de acest fel cu privire la nefolosirea întregului parc de tractoare.

Toate acestea dovedesc cu prisosință că în gospodăriile de stat din regiunea Constanța se manifestă tendința nesănătoasă — tolerată și chiar încurajată de Trustul Gostat respectiv — de a se renunța la unele tipuri de tractoare mai vechi. Intr-adevăr gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța preferă să folosească numai utilajele noi, care nu necesită pentru început reparații, lăsînd în paragină o serie de alte tractoare sub motivul că... nu se găsesc piese de schimb pentru repararea lor și că ele au un consum de carburanți și lubrefianți peste normă. In realitate, posibilități de aprovizionare cu piesele de schimb necesare există, iar de consum peste normă nu poate fi vorba decît cînd reparațiile nu se fac la timp sau se fac de mîntuială.

Nu este întîmplător faptul că la data de 4 iulie a.c. se găseau, la Trustul regional Gostat Constanța, acte de reformă pentru tractoare și mașini agricole în valoare de cca. 26 milioane lei. Mai mult, pînă la această dată, conducerea trustului nu luase încă măsuri de confruntare a actelor cu realitatea din teren privind starea mașinilor propuse la reformă. Lipsa oricărei confruntări, nici măcar sub forma unor sondaje, face ca numărul mare de mașini agricole propuse spre reformare de gospodăriile de stat din regiunea Constanța să fie discutabil.

De altfel, este semnificativ faptul că în S.M.T.-urile din aceeași regiune, în anul 1956, printr-o exploatare chibzuită unele tractoare, din mărcile socotite învechite de către gospodăriile agricole de stat, au lucrat cu randament mărit, realizînd cîte 2 și 3 norme. Menționăm, de asemenea, că în anul trecut S.M.T.-urile din regiunea Constanța au realizat planul cu tractoarele I.A.R. în proporție de 103 la sută, pe cînd gospodăriile de stat numai în procent de... 22 la sută!

Nefolosirea întregului parc de tractoare în gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța are consecințe serioase asupra activității lor economice. Aceasta înseamnă un mare volum de lucrări agricole efectuate manual, adică de o calitate mai slabă și la un preț de cost ridicat. Inseamnă amortismente plătite fără ca utilajele respective să fi adus vreun aport în producție, înseamnă tractoare care se degradează etc.

Pentru toate aceste motive este necesar ca problema folosirii întregului parc de mașini și tractoare să constituie o preocupare de prim ordin pentru conducerile gospodăriilor agricole de stat și Trustului Gostat Constanța, ele avînd datoria să privească cu mai mult simț de răspundere rezolvarea ei.

Ing. GH. VOINEA
și Ing. P. SEBASTIAN

Succesele mulgătorilor din brigada lui Constantin Adochiței

Intîmplarea a făcut ca zilele trecute să mă găsesc în comuna Cotușca la gospodăria agricolă de stat în care lucrează Eroul Muncii Socialiste Constantin Adochiței. Cu acest prilej, am aflat realizările brigăzii conduse de maistru. Din cele 122 vaci împărțite în 10 grupe — de care îngrijesc cei 14 oameni îndrumați de maistrul Adochiței (mulgători, îngrijitori și oameni de schimb) — 60 sînt de rasă Pinzgau, constituind nucleul de selecție. Restul sînt metiși. Pînă la 1 septembrie a.c., vrednicii elevi ai maistrului Adochiței au dat statului 211.107 litri de lapte față de 198.245 de litri planificați, deci o depășire de aproape 13.000 de litri. Raportînd această cantitate la numărul de vaci furajate, rezultă o medie pe cap de vacă de 1.787 de litri față de 1.624 de litri planificați.

Important de subliniat este și faptul că pe măsură ce a crescut producția, prețul de cost al laptelui obținut de brigada maistrului Adochiței a înregistrat o scădere simțitoare.

Rezultate frumoase are brigada și la cei 79 de viței rezultați pînă în prezent, care au căpătat un spor în greutate mai mare decît cel prevăzut.

Dintre fruntașii brigăzii, care calcă cu pași siguri pe urmele maistrului, mi-am notat următoarele nume de mulgători: Vasile Amitrului, Viorica Scutaru, Constantin Mandache și Gheorghe Bahrin.

S. RIMNICELU

O metodă rentabilă de creștere a puilor

Anul acesta tehnicienii și muncitorii stațiunii de incubație a gospodăriei de stat Sighișoara au experimentat creșterea puilor pentru frigare în baterii. Timp de 76 de zile, de la 1 iulie pînă la 16 septembrie, un lot de 4.000 de pui de o zi produși în incubatorul gospodăriei a fost ținut în 15 baterii. La sfîrșitul acestui interval, puii au ajuns la o greutate medie de 800 g fiecare, cocoșeii atingînd greutatea de pînă la 900 g. Puii crescuți astfel au fost livrați magazinului Gostat din Orașul Stalin spre a fi vînduți pentru consum.

Ca să ne dăm seama cît de rentabil este acest sistem de creștere a puilor, ținem să arătăm că pentru realizarea unei greutăți medii de 860 g., fiecare pui a consumat în medie 3.850 kg. concentrate (orz, porumb, ovăz) și 1,750 litri de lapte ecremat. Pentru a se asigura o bună dezvoltare a puilor, aceștia au mai primit cîte 15 g. untură de pește și cîte 52.000 U.I. penicilină furajeră. Pierderile înregistrate pe parcurs au fost de numai 7,2 la sută dar și acestea fiind provocate de unele defecțiuni de construcție a bateriilor. In viitor aceste pierderi vor fi lichidate. De aici rezultă că creșterea puilor de frigare în baterii s-a dovedit a fi o metodă practică prin care se pot realiza mari cantități de carne de pasăre necesară aprovizionării oamenilor muncii. Important este faptul că această metodă de creștere a puilor poate fi aplicată în tot timpul anului în orice gospodărie de stat, gospodărie colectivă și chiar în sectorul individual.

Gospodăria agricolă de stat Sighișoara, este hotărîtă să extindă creșterea puilor de frigare în baterii, astfel ca în cursul anului 1958 să poată livra pentru consum cel puțin 90-100.000 de pui.

Dr. I. VLAD
șeful stațiunii de incubație Sighișoara, regiunea Stalin

In gospodăriile agricole colective Roma și Tîrzii

Eficiența economică a culturii grîului de toamnă

In ultimii ani producția de cereale la hectar și producția globală au crescut mult datorită aplicării unei agrotehnici superioare, diferențiate, cît și măririi suprafețelor însămînțate cu grîu, orz, secară etc. Rezervele de sporire a producției la unitatea de suprafață n-au fost epuizate. Gospodăriile colective au, alături de gospodăriile de stat, cele mai largi posibilități de sporire a producției agricole. Volumul producției este neîndoielnic unul din indicii de bază care oglindesc activitatea economică a unei unități agricole. Interesează însă cel puțin în aceeași măsură nu numai cît se produce ci și la ce preț se produce.

De aceea, punînd față în față gospodăriile agricole colective din Roma, raionul Botoșani și Tîrzii-Iași, vom încerca să arătăm, ținînd seama de principalii indicatori, care-i eficiența economică a culturii grîului în cele două unități. Ambele gospodării se află în zona cerealieră a țării și au aproape aceleași condiții de climă și sol. Vom da cuvîntul cifrelor lăsînd ca, în bună parte, concluziile să le tragă cititorii.

1) Unul din indicatorii principali îl constituie producția la hectar în expresie naturală și valorică. Perioada cercetată cuprinde 3 ani (1953-1955).

Datorită condițiilor climaterice nefavorabile, în 1954 producția la hectar a fost mai mică decît în anul precedent. Producția medie la hectar pe întreaga perioadă a fost de 1.529 kg la gospodăria colectivă din Roma și de 1.268 kg la cea din Tîrzii. Dacă în 1953 gospodăria din Roma a întrecut pe cea din Tîrzii cu 465 kg la hectar, cu 2 ani mai tîrziu colectiviștii din Tîrzii s-au avansat, depășind cu peste 100 de kg la hectar producția obținută la aceeași unitate de suprafață de colectiva din raionul Botoșani. Și în privința producției la hectar în unități valorice situația e asemănătoare. In 1953 gospodăria din Roma întrece pe cea din Tîrzii cu 271 lei la hectar. In 1955, gospodăria din Roma e întrecută la rîndul ei cu 333 lei la hectar. Din studiul întreprins reiese că în anii cînd o gospodărie și-a organizat mai temeinic munca și a executat lucrările agricole mai la timp și în condiții mai bune, producția realizată a fost mai mare decît a celeilalte unități. Aceasta denotă că ambele gospodării au mari posibilități de sporire a producției și că diferența de recoltă se datorește unor cauze pur subiective.

2) Productivitatea muncii la zi-om în unități fizice și valorice e un alt indicator important. Din analiza consumului de muncă și a producției obținute se desprinde foarte evident faptul că la gospodăria colectivă din Roma, mulțumită în special unei mai raționale folosiri a mijloacelor mecanizate, productivitatea muncii e mult mai ridicată. In cei trei ani productivitatea muncii a crescut la zi-om cu 24 kg (în expresie naturală), cu 18 lei (în expresie valorică) la gospodăria din Roma. La colectiva din Tîrzii, productivitatea muncii a crescut numai cu 5 lei, fiind în anul 1955 mai mică cu 24 de lei decît la gospodăria din Roma. Și nu trebuie uitat că în acest an producția la hectar era mai mare cu peste 100 de kg la hectar în gospodăria din Tîrzii.

3) Din păcate însă economia de muncă realizată de gospodăria colectivă din Roma nu se reflectă satisfăcător în prețul de cost. In mod normal ar fi trebuit ca prețul de cost per kilogram să fie mai scăzut la gospodăria colectivă din Roma. In această gospodărie prețul de cost al unui kilogram de grîu a scăzut încontinuu de la 0,54 lei la 0,47 lei, el rămînînd totuși mai ridicat ca la colectiva din Tîrzii, unde în toți cei 3 ani a rămas același: 0,43 lei. In legătura cu prețul de cost sînt necesare două observații. Intîi: la ambele gospodării este încă mare. Doi: la gospodăria colectivă din Roma cheltuielile administrative sînt destul de ridicate și urcă prețul de cost al producției.

4) Dacă privim eficiența culturii grîului prin alt indicator și anume prin venitul global în lei la hectar și la zi-muncă, se desprinde faptul că gospodăria colectivă din Tîrzii are cheltuieli de producție mai mici, iar cea din Roma folosește mai rațional zilele-muncă. Astfel, față de gospodăria din Roma, colectiva din Tîrzii a obținut la hectar un venit global mai mare cu 98 de lei în 1953 și cu 257 de lei în 1955. La zi-muncă însă venitul global a fost mai mare cu 6 lei în gospodăria din Roma. Cît privește venitul net la zi-muncă el este de asemenea mai ridicat în ultima gospodărie.

Din cele arătate pînă acum reiese că pentru ambele gospodării grîul este o cultură rentabilă. Majoritatea indicatorilor, producția la hectar, productivitatea muncii, venitul global și net la ziua-muncă demonstrează că gospodăria colectivă din Roma a obținut rezultate mai bune. Gospodăria colectivă din Roma are datoria să lupte în continuare pentru scăderea prețului de cost și mărirea producției la hectar, iar cea din Tîrzii trebuie să mecanizeze în mai mare măsură cultura grîului pentru a ridica productivitatea muncii la zi-om și a spori venitul net la ziua-muncă. Punînd în practică aceste recomandări, cultura grîului în cele două gospodării va deveni o ramură de producție și mai rentabilă.

Scrisori din COLHOZUL „STALIN"

(III) IZVOARELE VENITURILOR

GAVRIIL IVANENKO
Agronom-şef al colhozului „Stalin".

Venitul bănesc anual al colhozului nostru a trecut de şapte milioane ruble. Credem că e bine să analizăm cifra aceasta destul de grăitoare, să vedem din ce anume se compune ea. Să aruncam, aşadar, o privire asupra dării de seamă anuale a colhozului. Aici se reflectă ca într-o oglindă toate izvoarele de venituri. Inainte de toate ies în evidenţă paragrafele cu şapte cifre: agricultura — 1.897.818 ruble.

creşterea animalelor — 4.959.261 ruble.

Acestea sînt ca două mari riuri în care se revarsă multe alte riulete şi piriiaşe. Paragraful „agricultura" cuprinde veniturile obţinute din culturile de cereale şi cele tehnice, din cartofi şi legume, din bostănării, livezi şi vii. Paragraful „creşterea animalelor" cuprinde tot ce a obţinut colhozul de la vitele cornute mari în general şi de la cireada de muls în special, din creşterea oilor, a porcilor, a păsărilor, cum şi din albinărit. Mai există un paragraf — venituri diverse, care s-au ridicat anul trecut la aproape o jumătate de milion de ruble.

După cum vedeţi, noi obţinem cea mai mare parte din venituri de pe urma creşterii vitelor proprietate obştească. O mare parte din pămînturile colhozului se învecinează cu lacul Sivaş. Aceste pămînturi sînt alcătuite din depresiuni cu solul sărat, deseori inundabile, cu totul nepotrivite pentru arătură. In schimb, oile se simt aici foarte bine. Lucrul acesta anume ne-a îndemnat să ne ocupăm serios de creşterea oilor.

Creşterea oilor — o importantă sursă de venituri

Incă înainte de război, conducerea colhozului a dat o mare atenţie creşterii animalelor de rasă. In anii de după război, această muncă a fost continuată cu şi mai multă rivnă. S-au procurat berbeci reproducători de rasă superioară, s-a introdus însămînţarea artificială, s-a instaurat un sistem corect de selecţie a animalelor, cu ajutorul specialiştilor.

In anul 1953, producţia medie de lînă de la o oaie s-a ridicat la aproape 5 kg. Ciobanii fruntaşi Saveli Brajko, Dmitri Zolotar şi Timofei Beliaev au obţinut de la fiecare oaie cite 6—7 kg. de lînă.

Folosind experienţa ciobanilor fruntaşi, colhozul sporeşte an de an şeptelul oilor cu lînă fină, ridicînd totodată productivitatea acestora. In prezent, noi avem peste 10.000 de oi cu lînă fină, dintre care 4.000 de oi fătătoare. Oile sînt împărţite pe turme, în cadrul a cinci brigăzi complexe. Ele stau aproape tot anul pe păşune şi numai cînd e prea frig sînt ţinute în saivane.

In ultimii cinci ani colhozul a vîndut peste 2.000 de berbeci de rasă. Din vînzarea oilor de rasă, a linii şi cărnii, am realizat anul trecut un venit de aproape două milioane de ruble.

Se cuvine să arătăm aici că crescătorii de oi de la noi îşi îndeplinesc cu cinste angajamentele socialiste în privinţa producţiei de lînă şi a creşterii tineretului ovin. Brigada ciobanului şef Serghei Konovalov a crescut 460 reproducători de rasă, cu o producţie medie de lînă de 7,4 kg. şi cu o greutate vie de 58 kg. Depăşind planul producţiei de lînă, această brigadă a primit un premiu de aproape 7.000 ruble.

Indicii anului acestuia din ramura creşterii oilor sînt mult superiori acelora de acum un an. In cele mai multe turme producţia de lînă s-a ridicat la 7—8 kg. de fiecare oaie, iar tineretul ovin — la 122 miei la fiecare 100 de oi fătătoare.

Animale de rasă

Intr-o vreme, absorbiţi de creşterea oilor cu lînă fină, noi am dat aproape cu totul uitării alte ramuri ale creşterii animalelor. Asupra acestui lucru ne-a atras atenţia tovarăşul Hruşciov, care a fost în vizită la noi. Dînsul ne-a sfătuit să dezvoltăm toate ramurile creşterii animalelor şi îndeosebi creşterea porcilor. Colhoznicii i-au urmat sfatul. Ne-am procurat porci din rasa albă ucraineană de stepă şi am organizat puncte speciale de îngrăşare. S-au pus la îngrăşat peste 800 de porci şi în acelaşi an s-a obţinut de pe urma creşterii porcilor un venit de aproape un milion de ruble. De-atunci fermele de porci se extind şi dau venituri tot mai mari cu fiecare an.

Noi ne dăm silinţa să dezvoltăm şi creşterea vitelor cornute mari. Colhozul şi-a propus ca cel puţin jumătate din turma de vite cornute mari să fie formată din vaci şi ca producţia mijlocie de lapte de la fiecare vacă să se ridice la 2.500—2.600 litri pe an. Sarcina aceasta o îndeplinim cu succes. In prezent, colhozul are 2.424 capete de vite cornute mari, din care 728 vaci de muls. A crescut şi producţia de lapte. Mulgătoarele noastre fruntaşe Ana Belan, Evdokia Scerbakova şi altele obţin cite 3.000 litri de lapte pe an, ba şi mai mult, de la vacile pe care le au în grijă.

Creşterea vitelor se dezvoltă la noi pe temeiul unei puternice baze furajere. Noi am aplicat un asolament cu unsprezece culturi. Pe o suprafaţă de aproape 4.000 ha cultivăm cea mai valoroasă cultură alimentară — griul de toamnă. Pe 2.000 ha cultivăm cereale furajere, dintre care porumbul ocupă o suprafaţă însemnată. Iar porumbul, după cum ştiţi prea bine, înseamnă belşug de nutreţuri de tot felul pentru animale şi păsări.

Recolte mari prin aplicarea agrotehnicii înaintate

Culturile de cereale se seamănă în asolamente după cele mai bune premergătoare. Toamna, staţiunea de maşini şi tractoare face arături pe toate ogoarele destinate culturilor de primăvară. O dată cu aratul se introduc în sol îngrăşăminte locale şi minerale. Primăvara de timpuriu se grăpează într-o zi-două toate arăturile de toamnă şi ogoarele negre, ca să se păstreze în pămînt cit mai multă umezeală.

Primăvara aplicăm îngrăşăminte suplimentare la culturi. Cerealele le însămînţăm în rînduri dese şi în cruciş. Porumbul îl semănăm în cuiburi aşezate în pătrat, precum şi în rînduri. Lanurile noastre sînt de regulă curate, fără buruieni. Aceasta se datoreşte în mare măsură faptului că arăm adînc cu plugul cu antetrupiţă şi dezmiriştim ogoarele.

Aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, lupta îndirjită pentru ridicarea nivelului agriculturii şi mecanizarea muncilor de cîmp ne ajută să obţinem recolte mari. Anul trecut, cînd condiţiile de vreme nu au fost tocmai prielnice, am obţinut 9.900.000 kg. de cereale, adică aproape de două ori mai mult decît în anul 1940, cînd am obţinut cea mai mare recoltă. Avem brigăzi care obţin fiecare peste 2.500 kg. de griu la hectar, ba şi mai mult. Aşa este de pildă brigada de cîmp a lui Nikita Belicenko.

In afară de asolamentul de bază cu 11 culturi, aproape toate brigăzile noastre aplică asolamente furajere cu 8 şi 9 culturi. Noi obţinem recolte bune de ierburi anuale şi perene, de porumb pentru nutreţ şi pentru însilozare, de rădăcinoase furajere.

Crescînd an de an venitul bănesc al colhozului, creşte totodată şi fondul indivizibil, care se ridică acum la aproape 9,5 milioane ruble. In felul acesta colhozul poate face construcţii capitale, îşi poate procura noi maşini agricole şi poate face diferite alte cheltuieli pentru dezvoltarea producţiei colhoznice.

La noi se aplică pe scară largă sistemul avansurilor la plata zilelor-muncă prestate de colhoznici. Anul acesta colhoznicii noştri au primit de trei ori avansuri în bani: în aprilie, iunie şi iulie. In total s-au plătit peste un milion de ruble. Noi nu socotim însă acest sistem de plată perfect şi de aceea luăm măsuri pentru a introduce avansuri lunare.

Berbeci cu lînă fină din rasa Ascania, crescuţi în colhozul „Stalin".

„SE POATE MAI MULT !"

— Citeva aspecte privind însilozarea furajelor în raionul Oradea —

Inţelegind importanţa pe care o are asupra sporirii producţiei de lapte şi carne hrănirea animalelor în timpul iernii cu nutreţuri murate, numeroase gospodării agricole socialiste din raionul Oradea dau mare atenţie însilozării unor mari cantităţi de furaje. Aşa, bunăoară, în numai citeva zile de la începerea acţiunii, la G.A.S. Oradea şi G.A.S. Sălard s-a însilozat 23 şi respectiv 39 la sută din cantitatea planificată. In total în sectorul gospodăriilor agricole de stat au fost însilozate pînă acum citeva zile circa 175 vagoane de furaje.

Succese de seamă în acţiunea de însilozare s-au obţinut şi în cadrul unor gospodării agricole colective. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Santăul Mare, de pildă, a pus la murat peste 18 vagoane, cea din comuna Roşiori 16 vagoane, cea din Vaida 15 vagoane iar cea din Borş 12 vagoane.

Privită pe întreg raionul însă situaţia însilozărilor este departe de a fi mulţumitoare. Procentul de 31 la sută realizat pînă la data de 18 septembrie dovedeşte din plin acest lucru. In cuprinsul raionului sînt unele gospodării colective ca cele din Sîntion, Şişterea, Cauaceu, Palcu etc., unde însilozarea furajelor nici măcar n-a început.

Acţiunea de însilozare a rămas însă mult în urmă şi la staţiunile de montă comunale. Aci planul nu a fost realizat decît numai în procent de 0,3 la sută, însilozîndu-se doar 0,7 vagoane, în comunele Cetariu, Ciuhoiu şi Serghiş. Nici în sectorul individual treaba nu merge mai bine. Cu toate că în comunele Girişul de Criş (teh. D. Negruţ) şi Toboliu (teh. Gh. Baltă), bunăoară, sînt posibilităţi însemnate pentru însilozarea unor mari cantităţi de porumb furaier, de frunze de sfeclă de zahăr, capete de sfeclă de zahăr, frunze de sfeclă furajeră, frunze şi resturi de varză de vară şi toamnă (plante care aici ocupă suprafeţe însemnate), comitetele executive comunale şi organele agricole nu au luat nici o măsură în acest sens.

Deoarece timpul este foarte înaintat, în raionul Oradea trebuie luate măsuri grabnice pentru intensificarea ritmului însilozărilor.

In acest sezon, producătorii trebuie să fie îndrumaţi să însilozeze şi coceni uscaţi (de pe care s-au recoltat ştiuleţii) împreună cu nutreţuri apoase (sfeclă furajeră, dovleci, tăieţei proaspeţi de sfeclă, borhoturi lichide de orz, porumb, cartofi etc) prin adăugirea unei soluţii (saramură, melasă etc). Coceni uscaţi se mai pot însiloza, — cu foarte bune rezultate — împreună cu frunze şi colete de sfeclă de zahăr şi furajeră şi cu resturi şi frunze de varză de vară şi toamnă şi alte resturi din grădina de zarzavat.

CONSTANTIN M.

Vor însiloza 40 vagoane de furaje peste plan

De îndată ce s-a adus la cunoştinţa organizaţiei de bază U.T.M. hotărîrea comună a Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi a C.C. al U.T.M., tinerii din G.A.S. Sighet, regiunea Baia Mare, îndrumaţi de comuniştii de aci, au pornit la pregătirea şi începerea însilozării. Muncind cu avînt, ei au reuşit ca pînă la 20 septembrie a.c. să îndeplinească în întregime planul de însilozări. Avînd material de însilozare din belşug, ei au hotărît să nu rămînă numai la cantităţile planificate, ci s-au angajat să însilozeze cu 40 vagoane mai mult. In această importantă acţiune tinerii din G.A.S. primesc un deosebit sprijin de la U.T.M.-iştii din întreprinderile din Sighet. Zilnic vin la gospodărie de la orele 15—19 cite 20—30 tineri care dau ajutor la însilozări. Astfel, pînă mai zilele trecute s-au însilozat peste 25 vagoane din cele 40 ce le vor însiloza peste plan.

E. MARCOVICI
corespondent

Desmăţ rasial

Notă

De citeva săptămîni, orăşelul Little Rock din statul Arkansas (S.U.A.) şi-a cîştigat o tristă faimă. Telegramele agenţiilor de presă au dus în întreaga lume vestea despre bestialităţile comise de rasiştii americani împotriva elevilor negri, a căror unică vină era aceea că au îndrăznit să meargă la şcoală.

Semnalul a fost dat de însuşi guvernatorul statului Arkansas, în cuprinsul căruia se află orăşelul Little Rock. Sub forma unui „avertisment prietenesc" domnul guvernator Orval Faubus atrăgea atenţia familiilor negre care vroiau să-şi trimită copiii la şcoală „că în ultimele zile vînzarea de pumnale şi puşti s-a mărit în chip primejdios". O invitaţie mai discretă nici că se putea!

Incurajaţi de atitudinea „şefului", rasiştii s-au pus pe lucru. Au prins pe stradă un negru oarecare, cu numele de Judge Aaron, l-au legat la ochi, l-au dus cu maşina într-o cabană şi după ce l-au snopit în bătăi l-au castrat cu lamele de ras. Pe piept i-au pus o tăbliţă pe care au scris: „Iată ce vor păţi negrii ce-şi vor trimite copiii la şcoală".

Increzători totuşi în decizia Curţii Supreme a Statelor Unite care prevede abolirea segregaţiei rasiale în şcoli, nouă familii de negri şi-au înscris copiii la liceu. Impotriva acestor „inamici", guvernatorul Faubus a mobilizat de îndată 250 de soldaţi din Garda Naţională. Umăr la umăr, cu puştile încărcate, „bravii" ostaşi au format un zid de nepătruns în faţa şcolii. Intre timp, incidente asemănătoare s-au produs şi în alte state din S.U.A. In orăşelul Winston-Salem, unde 500 de rasişti se postaseră în faţa şcolii, o fetiţă neagră de 15 ani, Gwendolyn Yvonne Bailey, a ajuns în clasă trecînd împreună cu mama sa printr-o subterană. In statul Alabama, un preot negru care îşi conducea fetiţa la şcoală a fost grav rănit. In Nashville, (statul Tennessee), şcoala „Hattie Cotton" a fost aruncată în aer cu dinamită deoarece direcţia a înscris cîţiva elevi negri. In alte state, membrii organizaţiei fasciste Ku-Klux-Klan au dat foc unor manechine înfăţişînd negri.

Guvernatorul Faubus, chemat de preşedintele Eisenhower, a declarat la sfîrşitul întrevederii că „nu va capitula". Trupele au fost menţinute în continuare în faţa liceului, iar cei 9 copii nu au putut urma cursurile.

Abia la 24 septembrie, sub protecţia unei întregi divizii aeropurtate sosită urgent în oraş, cei 9 elevi au putut intra în şcoală.

Pentru „super-democraţia" americană, pentru mult trîmbiţatul „mod de viaţă" american, Little Rock rămîne cea mai bună carte de vizită.

L. S.

Rezultatele anului agricol şi sarcinile actuale

(Urmare din pag. 1)

achiziţii a avut o influenţă pozitivă asupra ţărănimii. Ţăranii muncitori au urmat cu încredere îndemnul partidului şi guvernului de a folosi toate mijloacele pentru realizarea unei producţii sporite. Se ştie că statul a dat şi în acest an ţărănimii sprijin prin seminţe de soi, credite pe termen lung pentru repararea şi completarea inventarului agricol, îngrăşăminte, preţuri foarte avantajoase la contractarea produselor etc. Sîntem convinşi că ţărănimea muncitoare va răspunde şi pe viitor acestui ajutor vînzînd statului prin contractări şi achiziţii cantităţi tot mai mari de cereale.

ÎNTREBARE: Credeţi că s-ar fi putut realiza o producţie şi mai mare în acest an?

RĂSPUNS: Sînt convins că, dacă n-ar fi existat unele lipsuri şi greutăţi în desfăşurarea muncilor agricole s-ar fi strîns o recoltă şi mai bogată. Trebuie amintit că au existat unele greutăţi obiective la strîngerea recoltei cum ar fi grăbirea coacerii cerealelor păioase din cauza căldurilor excesive şi astfel scurtarea perioadei de recoltare sau căderea culturilor în unele raioane, ceea ce a împiedicat în parte mecanizarea recoltării.

Au persistat şi unele lipsuri nejustificate în desfăşurarea lucrărilor agricole. Astfel, repararea superficială a maşinilor în unele S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat a dus la întîrzierea unor lucrări şi la nefolosirea întregii capacităţi de lucru. Lipsa de preocupare în unele unităţi pentru aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice a dus la diminuarea producţiei. Sînt unităţi socialiste, cooperatiste şi producători individuali care în aceleaşi condiţii de climă şi sol au obţinut producţii diferite. Alături de culturi care au dat peste 2.800 şi 3.000 kg griu la hectar, au fost culturi de la care s-au obţinut numai 1.200 kg la hectar. Aceste diferenţe de producţie sînt tocmai rezultatul neaplicării de către toate unităţile şi toţi producătorii a întregului complex de măsuri agrotehnice în condiţiile specifice fiecărui raion, fiecărei grupe de comune şi chiar fiecărei comune. De asemenea, menţionăm că în vară nu s-au recoltat toate cerealele în pîrgă, iar în unele raioane nu s-a organizat concomitent recoltarea şi treierişul, folosirea combinelor C—1 la treieratul pe loc şi mai ales nu s-a organizat în condiţii satisfăcătoare executarea arăturilor de vară. Aceste lipsuri puteau fi înlăturate printr-o mai bună organizare şi îndrumare a muncii, ceea ce ar fi asigurat o şi mai mare producţie de cereale.

ÎNTREBARE: Care sînt principalele sarcini în agricultură pînă la sfîrşitul acestui an în vederea asigurării unei recolte bune şi în anul viitor?

RĂSPUNS: In perioada de faţă eforturile în sectorul agricol sînt concentrate la recoltarea culturilor de toamnă, executarea arăturilor pentru însămînţări, a însămînţărilor de toamnă, a arăturilor adînci pentru însămînţările de primăvară.

Avem de strîns o recoltă bogată de porumb de pe o suprafaţă de peste 3.700.000 ha., de floarea soarelui de pe 286.600 ha, de sfeclă de zahăr de pe 131.000 ha, de cartofi tîrzii de pe 230.000 ha şi de struguri de pe o suprafaţă de 225.000 ha. Aceasta necesită un volum foarte mare de lucrări, ţinînd seama de sarcina importantă de a realiza însămînţările de toamnă în cele mai bune condiţii agrotehnice. În ceea ce priveşte recoltarea, sarcina principală este de a strînge la vreme recolta şi a asigura depozitarea ei în bune condiţii. Porumbul ocupă cea mai mare suprafaţă dintre culturile ce se recoltează în toamnă, de aceea se cere ca cele mai importante forţe de muncă să fie mobilizate în această direcţie. Recoltarea porumbului la timp are importanţă deosebită şi pentru însămînţarea griului, deoarece cea mai mare suprafaţă de griu se însămînţează după porumb. Orice întîrziere în recoltarea porumbului înseamnă întîrzieri şi mai mari la însămînţarea griului şi în consecinţă diminuarea încă de pe acum a producţiei anului viitor.

Trebuie acordată toată atenţia recoltării porumbului de pe loturile de hibridare din gospodăriile agricole de stat şi din gospodăriile agricole colective.

Recoltarea sfeclei de zahăr trebuie să se facă diferenţiat pe tarlale, sate şi comune în momentul cel mai potrivit pentru recoltat. Trebuie asigurat transportul sfeclei la timp şi fără pierderi în silozurile fabricilor de zahăr.

Este necesar să se urmărească cu atenţie coacerea strugurilor, recoltarea lor fără pierderi şi vinificarea pe soiuri şi sortimente în scopul asigurării unor vinuri de calitate.

Recoltarea celorlalte culturi ca floarea soarelui, cartofii, legumele, seminceriI şi în unele regiuni, orezul şi bumbacul cere de asemenea eforturi şi muncă bine organizată.

În vederea ridicării nivelului de trai al populaţiei, pentru aplicarea consecventă a hotărîrilor partidului şi guvernului, **cifrele de control pe anul 1958 prevăd o simţitoare creştere a producţiei-marfă în agricultură.** Pentru realizarea acestei mari sarcini **este necesară desfăşurarea însămînţărilor de toamnă în condiţii cît mai bune. Se vor însămînţa peste 3.100.000 ha cu griu şi secară.** Avem posibilităţi ca lucrările să se facă în condiţii bune astfel încît **în anii viitori să se producă cel puţin 4.300.000 tone griu şi secară** pentru a asigura fondul de stat, producţia-marfă necesară şi acoperirea altor nevoi.

Suprafaţa arabilă a sectorului cooperatist a crescut cu circa 700.000 ha faţă de toamna anului 1956 şi este în continuă creştere. Se vor folosi cu 2.500.000 tone mai multe îngrăşăminte naturale, cu 40.000 tone mai multe îngrăşăminte chimice. Va fi extinsă folosirea îngrăşămintelor bacteriene la culturile de cereale. Fiecare regiune are asigurată cantitatea necesară de sămînţă de soi şi mijloacele pentru condiţionarea şi tratarea ei.

Pentru reuşita deplină a însămînţărilor se recomandă să se asigure funcţionarea întregului parc de maşini şi tractoare şi să fie folosite numai seminţe de soi, condiţionate şi tratate. Odată cu arăturile să se încorporeze şi îngrăşămintele pe terenurile secătuite şi îndeosebi atunci cînd se însămînţează griu după griu. **Pentru a se obţine producţii ridicate este necesar să se însămînţeze în termeni optimi şi pe cît posibil să se scurteze perioada de însămînţare.** Fiecare regiune să tindă spre executarea în întregime a arăturilor adînci pe suprafeţele ce urmează să fie însămînţate în primăvară. Este inadmisibil ca la gospodăriile de stat şi unităţile agricole cooperatiste să rămînă un hectar de teren nearat din toamnă. Să se asigure toate măsurile pentru completarea golurilor şi extinderea suprafeţelor cu vii şi pomi fructiferi.

O sarcină care trebuie să stea în permanenţă în centrul preocupărilor aparatului de partid şi de stat este intensificarea muncii de cooperativizare a agriculturii, de consolidare a sectorului agricol cooperatist.

Numai efectuind la vreme atît lucrările de strîngere a recoltei culturilor tîrzii, cît şi însămînţările din toamna acestui an, putem asigura cantităţi mai mari de produse agroalimentare necesare satisfacerii cerinţelor mereu crescînde ale populaţiei.

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 28, 29 şi 30 septembrie

Vreme cu caracter schimbător. Cerul va alterna între acoperiri şi înseninări trecătoare. Ploi slabe intermitente vor cădea mai ales în jumătatea de apus a ţării. Vîntul va predomina în sectorul sud-est suflînd potrivit. Temperatura mai întîi în creştere, apoi în scădere: minimele vor oscila între 0—7 grade, iar maximele între 15—22 grade. Brumă şi îngheţ local numai la începutul intervalului în nord-estul ţării.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".